

291-B. Arvisura

Magyar Törzsszövetség honfoglalása

Álmos fősámán, Madaj aranyasszony, Barkó, Kadocsa és Pam rovása

Kr. u. 825–901. (Mt. é. 4865–4941.)

Madaj, Van-tó melléki fejedelem a 825-ös arab győzelem után több rabszíjra fűzött foglyot kiszabadított kurd harcosaival az arabok fogságából. Így Embavér közeli rokonát is, egy Borsika nevű fiatalasszonyt, aki gyermekszülés közben meghalt.

Madaj fejedelem 832-ben vette el feleségül Gordáskát, aki vállalta Borsika fiának, Hüleknek a nevelését. 2 leányuk született: Enéh és Aranyos. A 2 kislány a játszótársukat, Hüleket mindig édesbátyámnak szólították. Amikor az arabok Madaj fejedelmet megölték, a családját rabszolgának adták el. Gordáska asszony Görögországba, Enéh pedig Asszorügyekre került. Aranyost azonban Hülek a fogságból kiszabadította és a kurd hegyekben élő rokonaikhoz menekítette. A szuvári csata hírére Hülek feleségül vette Aranyost és 865-ben a kasszu lovasok élén bevonult Asszorügyekre. Közben 3 fia és 2 leánya született, akikkel Kevevárába költöztek és mindannyian részt vettek Szőke Árpád tárkányképzésén.

Amikor Hülek sámán, Enéh „édesbátyja” váratlanul előjött a Kasszu Birodalomból, kemény harcok után feladta Sárhely városát, mivel a besenyő-úz harcosok kazár szolgálatba szegődve elfoglalták a Jenő és Tarján törzsek legelőterületét. Sárhelyt végvárrá minősítve Jászvásár és Úzvölgye közé vándorolt és mindhárom fiával belépett a kevevári tárkányképzésre.

Erről Hülek fia, Kadocsa rovásokat végzett: 884-ben Asszuporog fia, Szőke Árpád lett – mint rangelső – az ifjúsági tárkányfejedelem, míg Előd fia, Szabolcs a második. Ekkor kalandozás címén a kevevári-ungvári utat megjárták, még Álmos fejedelem is velük jött a Kárpátokig. Halics és Ladomér fejedelemségtől visszakövetelték az avar menekültek kincseit és azok félvér leszármazottjait. Szőke Árpád tárkányfejedelem Ungvárra is bement és innen irányította az ifjú tárkányokat.

Szala, a titeli fekete hun fejedelem megrettent. Engedélyezte, hogy Visktól a Sajó vonaláig lévő szabad területet benépesíthetik. Ed, Edömér, Ete, Hülek, Asbót, Acsád, Bors, Böngyér, Borsova, Dér, Kadocsa, Ketel, Huba, Kond, Örsur, Szovárd, Tarcál, Tas, Töhötöm, Ugocsa és Vajta tárkányok Budának a gyűrűs-te-

lepi elrendezése alapján telepedtek le és az összes használható kutakat kiépítették. Árpádnak (Álmos fiának) a székhelye Ungváron volt, mivel Szőke Árpád itt oktatta ki utasításaival. Szabolcs, a helyettes, Szerencsen székelte és innen tartotta fenn kapcsolatait Szala nagyfejedelemmel. A tárkányokkal bejött kíséző harcosok mind megnősültek, a régi kabar telepések leányai közül sokan választották feleségeiket és vállalták a kutak karbantartását.

888-ban a tárkányképzésen Kurszán fia, Könd lett a rangelső, míg a második újból Szabolcs. Mivel azonban Árpád felesége – Abacil – ekkor halt meg, újból Árpád vezette a kötelező tárkánykalandozást, miután római útvjáról szerencsésen hazatért. Ekkor Alpár és Szala fejedelmi személyektől a Zagyva folyótól az Úz-völgyéig (a Maros jobb oldalán) megkapták az Atilla Birodalmából való területeket, míg Verecke kabar fejedelem kérésére Nyitrát és Trencsént a kabar fejedelemség részére visszahódították. Hubát tették meg végvári vitéznek, a Pozsony nemzetség vezérének.

Tárkány kiképzettek a következők voltak: Árpád, Szabolcs, Öcsöb, Velek, Tas, Eköcs, Töhötöm, Hóhát, Kapós, Bors, Esküllő, Ete, Almás, Böngyér, Mánd, Ed, Edömér, Szovárd, Kadocsa, Huba, Vajta, Acsád és Örsur. Ekkor az Úz-völgyéig kalandozó Örsur feleségül kérte Aklos úz fejedelem leányát, Gyimeskét. 890-ben tartották meg az esküvőjüket Jászvásáron, a székelyek szertartása szerint, Álmos védnöksége mellett. Zalán ekkor kérte első alkalommal Álmost, hogy népével együtt vonuljanak be.

890-ben meghalt Szala nagyfejedelem és a sámánifjak második rokonlátogatásán ismerkedett meg Kusaly az új nagyfejedelemmel, Tétény kaza-hun vezérrel. Tétény hozzájárult ahhoz, hogy a görögök befolyásának csökkentése végett a Magyar Törzsszövetség Alpár területére, mint jogos birtokukba bevándorolhasson.

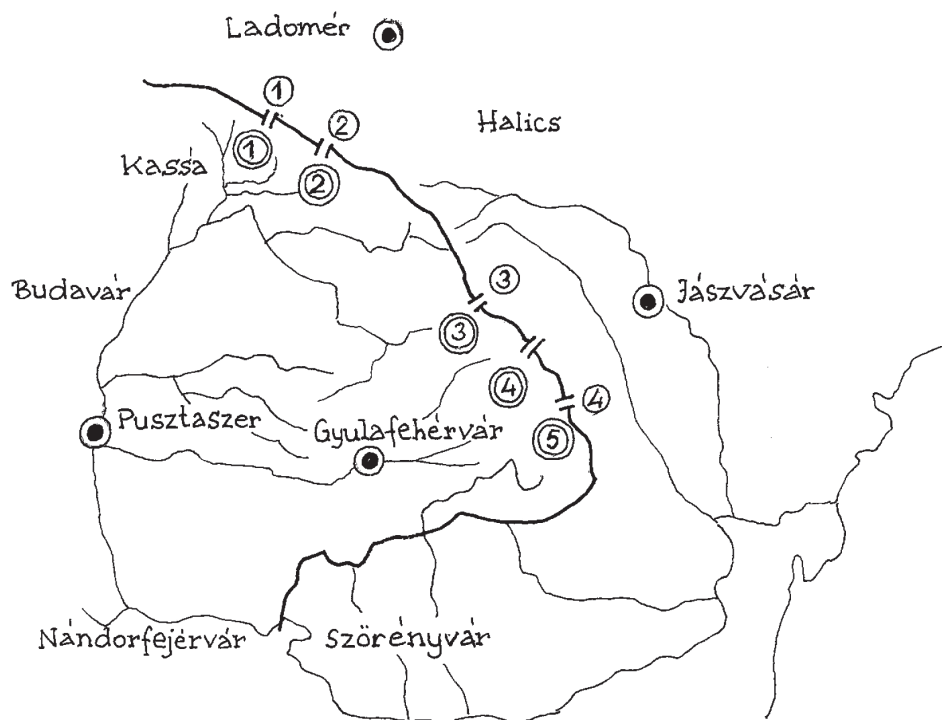
Ennek kapcsán – Álmos utasítására – 892 szarvastorán az ifjú Árpád tárkányképzőseik élén megjelent Kassán. Ekkor Üllő fia lett az ifúsági tárkányfejedelem, míg Könd – Kurszán fia – lett a második. Ekkor Árpád a Lél, Bulcsú, Ong, Ete, Ödö, Kölpön, Botond, Csepel, Szovárd, Kadocsa, Vajta, Taras, Könd, Velek, Öcsöb, Öse, Előd, Töhötöm, Tas, Huba, Üllő, Barkó és Pam tárkányok jelenlétében megkérte Verecke fejedelem leányának, Eperjesnek a kezét. Farsang vidámságai közepette volt a sorsdöntő lakodalom. A legszebb tárkányok Barkó és Könd vőfélyei voltak. Utána Könd vette feleségül Csát leányát, a víg Szederkényt.

Az Alpárnál vendégeskedő Mén-Marót, amikor Könd megjelent a Tisza mellett – Tétény rendelkezése értelmében – nagyon megijedt és Görögországba menekült. Gáld, azaz széki-hun nyelven Gálád is menekülni készült, de saját harcosai megölték, mert vagyonmegosztásban becsapta az alattvalóit. Alpár örömmel fogadta Álmos és Tétény döntését, hogy a bevonulásuk után többségbe kerülhetnek a Duna völgyében.

Árpád almavirágzás ünnepe után felesége birtokára, a Nagyszigetre, Atilla nyári szálláshelyére költözött, ahol Csepel tárkány volt a testőrségének vezetője, ugyanúgy, mint Atilla honfoglalása alkalmával Csepel lovászfője. Árpád innen irányította tárkányifjainak kalandozásait az avarok egykori birodalmának

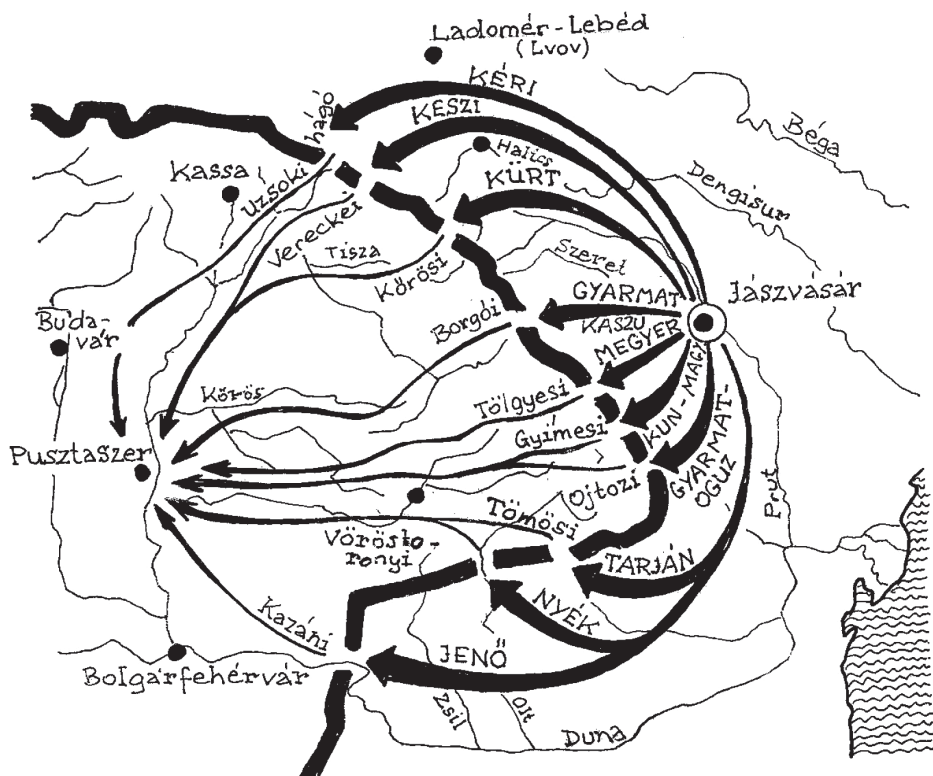
területére. A kutatásra kijelölt helyeket Árpád Pam tárkányra bízta. Árpád – mivel az eddigi 2 tárkány-látogatás alatt a kutakat mind kijelölték – újabb kijelölés szempontjából a tárkány-irányítás központját Pécsre tette, mert Álmos biztosítani akarta a kevésbé lakott területek vízellátását.

A legmesszebb Szovárd – vagy ahogy a kabarok nevezték: Szoárd – ment, mert neki kellett bekalandoznia az avarok Nagyszalájában meghatározott bántságokat. Ilyenek voltak: a szőrényi, macsói, ozorai, barancsi, a gorabán és az albán végvárak. Szovárd, mint özvegyember, Duracs várában ismerkedett meg egy Csaba-magyar leszármazott leánnyal és honfoglalás ide, kalandozás oda, Berat leányát feleségül vette. A legtöbb tárkány és harcos Árpád példamutatása szerint nősült meg és 3 év múltán felvezetői lettek a családos honfoglalásnak.

42. ábra.
Szőke Árpád kevevári tárkányterve.

Ugyanerre az időre Pam tárkányai kész kutakkal várták a honfoglalókat és feladatuk volt még a sóellátás megszervezése Jászvásártól és Ladomértól egészen Felsőőrig. Pam sámán-tárkány ezen előkészületeket jelentette Jászvásáron Álmosnak.

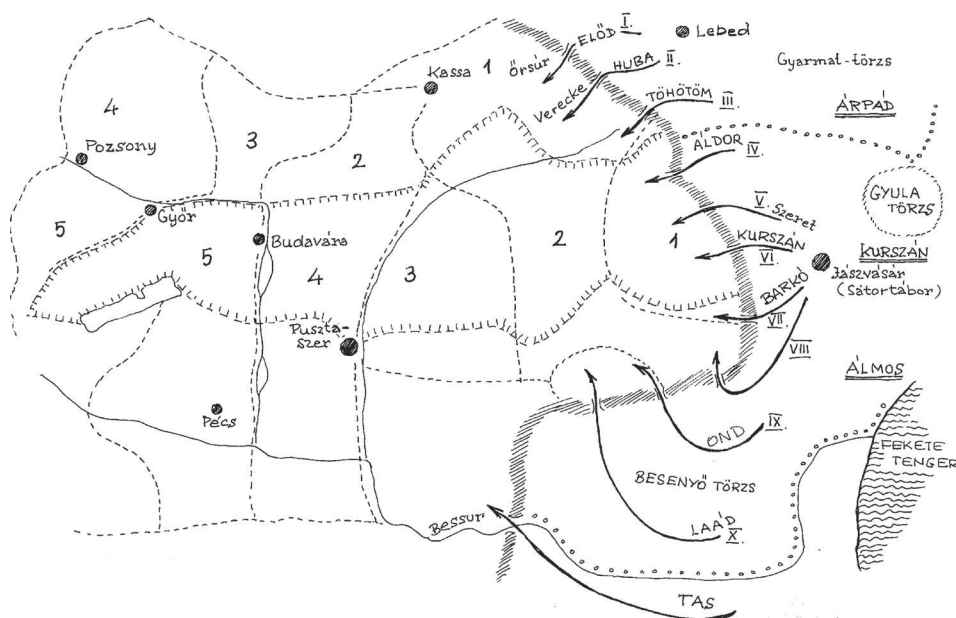

43. ábra.

Álmos-Kurszán sámánterve.

Ugyanakkor Madaj aranyasszony jelentette az Öregék Tanácsának, hogy a négyszer öt éves rimalányképzés alatt 192 rimalányt képeztek ki és ebből 160 a 8 tyumen harcossal bevonult, míg 25 lány az átjárókban felállított tárkányoknál tartózkodik, a többiek pedig az öreg- és gyermek csoportoknál tevékenykedtek. Rimalányaink vállalják 67 790 harcos és 12 210 felvezető lovas, valamint a védelmük alatt álló 377 632 családtag betegségük alatti gondozását. Tehát az elvonulók 445 422 lélekszámmal indulnak, 12 210 felvezető segítségével. Legújabb jelentését Madaj aranyasszony a Szöged melletti Pusztaszer Aranyasszony ünnepén fogja megadni, Pam sámán és Barkó tárkány rovásainak segítségével.

Szőke Árpád a tanácskozás előtt figyelmeztette az Öregék Tanácsát, hogy a Kevvárban készült terveik alapján neki északon 3 tyumennel kell bevonulnia, míg délen 4 tyumennel, azonban a görög megállapodás szerint az Alsó-Dunán újabb tyumeneket vonultatnak fel, amelyekhez ő nem járul hozzá. Amennyiben a bátyja, Kurszán és édesapja, Álmos nagyfejedelem ezt jónak látja, tárkányaival támogatja, de az előforduló következmények miatt nem helyesli a „Zsablya terv” megvalósítását, az újabb 2 hágón való átkelést. „Lehet, hogy az idő a Zsablya terv elgondolásait fogja igazolni, mert az én tervem veszélytelen” – mondotta.

44. ábra
Az öt éves honfoglalási terv.

A bevonulás után, Pusztaszeren Madaj aranyasszony jelentette, hogy az Árpád vezette Kéri, Keszi és Kürt törzseknél, valamint a Kun-magyarai tárkány törzsnél a veszteség: 1 harcos, 2 tárkány, 12 öreg és 6 kisgyermek, tehát összesen 21 lélek és 3 szekértörés, amely félredobott.

A Kurszán vezette Megyer, Szeret és Barkó törzseknél: 2 harcos, 3 tárkány, 1 rimalány, 15 öreg és 8 gyermek, tehát 29 lélek és 9 szekértörés, melyből az egyiknél a Barkó törzsbéli Cicás rimalány halálát lelte. A róla elnevezett Cicás-hegyen temették el és emlékét az Úzvölgyi marútzok kötelesek fenntartani.

Az Álmos vezette Nyék, Tarján, Jenő és Ogúz törzseknél: 4023 harcos és tárkány, 2876 öreg és gyermek halt meg. Kusid vezérnek a Lúgos melletti csatájában 216 harcosa, míg a pusztaszeri zendülésnél 16 harcos vesztette életét. Ezenkívül: 1 tárkány, 26 öreg és 9 gyermek útközben, a bolgárok-besenyők vérengzéseibe haltak bele. Eltűnt és visszavándorolt 4139 lélek. Jászvásárra szakított 230 lélek. 185 szekértörés mellett 8345 ló pusztult el vagy maradt le az induló létszámból. A visszafordulók közül többen kijelentették, hogy a biztonságból visszahagyott Gyula törzsben akarnak élni.

Tehát az Álmos vezette déliek csoportjával, Álmos és Cicással együtt a veszteség: 11 586 lélek, 185 szekértörés és 8345 vegyes ló. Így a javarészt saját törzsbéli felvonulókkal együtt 457 632 személy indulási létszámából aratásig csak 446 046 lélek érkezett meg a rimalány jelentés alapján.

A Kárpátok gerincén Szőke Árpád tárkányfejedelem feloldotta a rimalány parancsban előírt önmegtartóztatási tilalmat, ezért a rimalányok titkos jelentésükben Madaj aranyasszonynak értésére adták, hogy a medvetor Aba napjáig 65 000 lélekkel szaporodik az új törzsszövetség. Az első alkalommal belépőkkel 433 836 fővel gyarapodott Budavár sámanközpontjának lélekszáma. Tehát Aba napjáig a felvezető lovasok és várható szaporulat figyelembevételével: 511 046 lélekkel fogja gyarapítani a Magyarok Szövetsége Budavár Birodalmát.

Mivel a segítségként számba vehető Hun Törzsek Szövetségének fejedelmei 40 tyumen lélekszámmal rendelkeznek és 10 tyumen visszahagyott lélekszámmal még a Magyarok Törzsszövetsége is rendelkezik, fel lehet tételezni, hogy a nyelvünket megértő 100 tyumen ellensúlyozni tudja a Budavár Birodalmára nehezedő hódítási törekvéseket. Ezen rendelkezésre álló lélekszámból: 50 tyumen beszéli a Hun Törzsek Szövetségének nyelvét (az úz nyelvet, a mai nyelvünk őst), 40 tyumen érti a Magyarok Szövetsége beszédét, míg 10 tyumen csak a badzsir nyelvet beszéli, de valamennyi törzs megérti egymást, 10 törzsi nyelvjárásban.

Az újabb honfoglalás az úz-törzsi csoportok részére veszteségmentes volt. Mire a 900. évben megtartott Öregek Tanácsa összeült, a sík és dombos vidékek területein mindenütt a törzsszövetség nemzetségei éltek. Nagybodor a honfoglaló úz harcosainak zömét és a magyar pásztorokat a Sajó-Ordos környéki úz szállásokon telepítette le, a fejedelmi birtokokon. A várak őrségeit Őrsur tárkányfejedelem kabar harcosai adták, míg Barkó a stellár-kemencéket Ózdon építtette meg. Ezek a Barkó-stellárok a Vasvári-hegy alatt lakó vendég szláv stellárokat a hegyek közé ütték, de családi kapcsolatuk révén később 1-2 család visszaköltözött. Szívesen fogadták őket, mivel valamennyiük jobban beszélt az úz, mint a hegyi szlávok nyelvét. Másként is szükség volt rájuk, mivel a kabar stellárok száma is nagyon megszaporodott az új honfoglalókkal.

A magyar származású harcosok Kadocsa vezetésével jöttek be Pásztórol Zabarón keresztül Ózdra és sátortáborukat a Hangony-Hódos összefolyásánál üttették föl. Kadocsa második fia, a daliás Bolyk vitéz vette át a fejedelmi birtokok és az állatállományuk kezelését. Őrsur leányát vette feleségül és megalapította a róla elnevezett Bolyok községét, amely az első években csak sátortábor volt, később a hangonyi kőművesek vendégtetős szállásokat építettek számukra. Házasságával Bolyk vitéz megszüntette a magyar telepesek és az úz-kabar lakosok közötti ellentéteket, s így Atila Hun Szövetségének őslakosai és az új honfoglalók békében éltek egymás mellett. Bolyk után Csépány vitéz lett a fejedelmi birtokok kezelője és családjával a vasvári gerendavártól délre telepedett meg, mivel Árpád a vitéz Bolykot Kassára vezényelte.

Szovárd a losonci síkságon telepedett meg, míg Gömörben Huba legkisebb fia lett Árpád megbízottja. Később Szovárd leányát Bolyk vitéz első fia vette feleségül, aki nászajándékkul Ipolybolyk községet kapta.

Hubának 7, asszony nélkül maradt halásza a Sajó és Hangony összefolyásánál telepedett meg, a putnoki és a sajónémeti váraknak az özvegyasszonyait vették feleségül és megalapították Hét községet.

Az Arvisura települési könyv szerint 1180-ban a király Uraj és Szentsimony községekbe újabb palócokat telepített Ipolybolykról azzal a céllal, hogy az izgága besenyőkkel együtt keresztény hitre térjenek, az etelközi kunoknak pedig Nádásdra adott letelepedési engedélyt.

1185-ben egy újabb úz csoport érkezett Magyarországra, melynek zömét a kun-magyar Magyarokaról elköltözött mesteremberek alkották. A király ötfelé telepítette a nagyszámú úz csoportot: az Úz-völgyébe, a Baranya megyei Ózdra, a Nógrád megyei Ózdirra és a Sajó menti Úzföldre. Ehhez a csoporthoz tartoztak még az Aralíz-tó melletti ogúzok harcosai, akiket az Úzföldi hadnagy, Bodor István örömmel fogadott és a vasvári várszervezet 3 várába osztotta be a daróci, vasvári és Biring várába. Kéttized rajt a putnoki várszervezetnek adott kölcsön. Tízévi hadakozás után, 1195-ben a király az ogúz harcosokat a 9 úz községben telepítette le, ahol megnősültek, s így Center, Ózd, Várkony, Hangony, Putnok, Velezd, Daróc, Dédes és Mogyorósd községek megfogyatkozott népességét növelték.

A Magyarok Törzsszövetségének honfoglalása után Madaj asszony Szöged közelében, Pusztaszeren ültette fel sátorfáját és továbbra is vállalta a 884-ben elhunyt Enéh leányának tett fogadalmát, miszerint a véreből származott gyermekei részére biztosítja az új szövetség vezetését. Ez a mozgékony nagyasszony óriási munkát végzett. Mint Nikétász Korintosz özvegye, görög papok kíséretében elment Bizáncba és formálisan szerződést kötött a császárral, megígérve a keleti egyházhoz való csatlakozás későbbi tervét. Megbékélés végett az agg széki-hun fejedelemhez ment feleségül. Árpád fiát, Zsoltot eljegyeztette Mén-Marót bolgár fejedelem Bolárka nevű leányával, akik Zsoltot csak Zoltánnak nevezték, de ezen senki nem veszett össze.

Tétény 898-ban meghalt és 899 tavaszán az özvegy Töhötöm vezér az özvegygé lett budavári nagyasszonyt feleségül vette. Árpád, aki 895-től a kabar fejedelmi tisztséget is betöltötte, Kurtán (Kurszán) fejedelem halála után lemondott a tárkányfejedelmi tisztségről. Őrsur úz fejedelmet tárkányfejedelmé választották. Az elaggott Madaj asszony volt a legboldogabb az új hazában, amikor a legnépszerűbb unokáját, Árpádot: Áldor, Előd, Huba, Ond, Szeret, Tas és Töhötöm vezérek az etelközi fejedelmi pajzson felemelve nagyfejedelmé kiáltották ki.

Akkor Mén-Marót, Őrsur, Madaj asszony és Verecke az Öregek Tanácsát képviselte, Gyula, Nagybodor és Levente a Sámánok Tanácsát, míg Zoltán-Zsolt ifjúsági fejedelem esküt tett arra, hogy a hátrahagyott Gyula törzsszel és Ordossal fenntartja a kapcsolatot. Őrsur esküt tett, hogy minden erejével megszervezi a tökéletes tárkány-ellátást és az Arvisura törvények értelmében nem engedi szétforgácsolódni az újonnan megalakult 10 törzsből álló Törzsszövetséget.

Zalán 900-ban meghalt, Parajdon temették el. A széki-hunok már a kis Zoltán-Zsolt kezébe tették le a hűségesküt, mint az ifjúsági fejedelem vitézei. Ezen esküt a Gyulák törzse is elvégezte 902-ben Jászvásáron, ahol a visszaköltözöttek is kisfejedelmé választották.

Madaj asszony 901-ben halt meg Gyulafehérváron. Murduk Tórem szertartása szerint hamvasztással temették el. Síremlékén teljes életét feltüntették, a Kasszu Birodalom szokásait véve figyelembe:

Zalán széki-hun fejedelem Erdőelvi Birodalmában elhunyt, a feleség Madaj Korinthos Gordáska.

Született: Susa városában a 4856. Medvetoros évben.

Meghalt: Gyulafehérváron, a 4941. Medvetoros évben. Élt 85 évet.

Poraiban szétszóródva a Magyarok Szövetségében örökké él!

Az elhunyt Hülek legkisebb fia, Barkó tárkányvezér a leghűségesebb vitézeit Palócföldön, a Barkóságban telepítette le Susa község elnevezéssel, hogy Madaj asszony emléke örökké éljen.

* * * * *

291-C. Arvisura

Madaj aranyasszony jelentése*Pam rovása***Kr. u. 900. (Mt. é. 4130.)**

„Pam tárkány jelentette a nevemben”, hogy a 10 hágóban a széna-, só- és vízellátás tökéletesen működik. A négyszer öt éves beavatott leányrajcsúrban 192 hajadont képeztek ki. Ebből 160 készen áll a 8 törzs harcosaival való bevonulásra; 25 leány az átjárókban felállított tárkánytörzs és élelmező törzs állományára vigyáz; a többiek vállalják az öregek, gyermekek és betegek csoportjának kíséretét. Egészségügyileg vállalják 67 790 harcos, 12 210 felvezető és 377 632 családtag gondozását. A honfoglalók tehát 445 422 lélekkel indultak, 12 210 felvezetővel.

Árpád a tanácskozás előtt jelentette az Öregek Tanácsának, hogy neki 3 helyen kell átlépnie a határhegyeket; Jászvásár közelében javasolja a negyedik hágóban való átkelést, de nem járul hozzá az Aldunai 3 átkelőhely igénybevételéhez. Ezért kéri a „Zsablya terv” végrehajtását, mert az minden tekintetben veszélytelen. Javaslatát azonban elutasították.

„Pam tárkány Pusztaszeren jelentette a nevemben”, hogy az Árpád vezette 3 törzs még a disznótor elején (november) Jászvásárt mellőzve a korán beállott fagyon átkelt a szorosokon és a medvetort már a Kassa melletti Abaújtúron ünnepelték. A Kéri, Keszi, Kürt és Kun-magyar törzsnél a veszteség: 1 harcos, 2 tárkány, 12 öreg és 6 kisgyermek. Tehát összesen 21 lélek, 3 szekértöréssel.

A Kurszán vezette Megyer, Szeret és Barkó törzsnél 2 harcos, 3 tárkány, 1 beavatott lány, 15 öreg és 8 gyermek, összesen 29 lélek és 9 szekértörés a veszteség. Cicás beavatott-leányt a róla elnevezett Cicás-hegyen temették el. Emlékét az Úzvölgyi marúzok kötelesek fenntartani.

Az Álmos vezette Megyer törzs tárkányai a Nyék, Tarján, Jenő és Ogúz törzsnél 4023 harcost és tárkányt, 2 676 öreget és gyermeket láttak meghalni. Kusid vezérnek a lugosi csatában 216 harcosa esett el. A pusztaszeri zendülésnél 16 harcos vesztette életét. Ezenkívül 1 tárkány, 26 öreg és 9 gyermek lett útközben a besenyők vérengzéseinek áldozata. Eltűnt és visszavándorolt 4139 lélek. Jászvásárra visszaköltöztek 230-an. 185 szekértörés volt, 8345 ló veszteséggel. A visszafordulók kijelentették, hogy a hátrahagyott Gyula törzs tagjai akarnak lenni, mert ott biztonságosabb életet remélnek. Az Álmos vezette déliek csoportjánál tehát Álmossal és Cicással együtt a veszteség 11 586 lélek, 185 szekértörés és 8345 vegyes ló.

Ilyen veszteség mellett a felvonultatókkal együtt a 457 632 lelket számoló induló létszámból aratásig csak 446 046 lélek érkezett meg. Mivel Árpád már a Kárpátok gerincén feloldotta a megtartóztatási tilalmat, a beavatottak úgy tájékoztatták Madaj aranyasszonyt, hogy a Magyar Törzsszövetség a medvetor Aba napjáig 65 000 lélekkel fog szaporodni.

Aratás után gyűlt össze Pusztaszeren a vendéglátók és a vendégek Jászvásáron elkezdett Birodalmi Nagyszalája, hogy befejezzék a százévenként szokásos tanácskozást. Alpártól Szögedig bő abrakkal és minden egyéb szükségességgel feltöltötték az élelmező helyeket, hogy a jászvásári 5 nap után befejezhessék a megbeszéléseket.

Verecke kabar fejedelem Madaj aranyasszony jelentése után hangsúlyozta: „Reméli, hogy mindenben meg fogják egymást érteni.”

Ezen a pusztaszeri Nagyszalán részt vett mind a 24 törzs. A vezéri szállás körül 24 csoportban állították fel a sátrakat. Mind a 24 csoportnak 4-4 vezéri szavazata volt és ezenkívül még a főtáltosnak, főbátnak, fősámánnak és főpapnak is volt 1-1 szavazata. Ez együttvéve 100 szavazatot jelentett.

Madaj aranyasszony jelentését egyhangúlag tudomásul vették.

Álmos nagyfejedelem halála sajnálatot keltett. Örömmel üdvözölték Kurszánt, az új fejedelmet. Kurszán megígérte, hogy a Magyar Törzsszövetség 8 törzsének elhelyezését az előző megbeszélésnek megfelelően fogja végrehajtani, a 2 tárkány törzset pedig befogadja a városok lakossága és eredeti törzsük.

Verecke, az őslakók fejedelem lemondott tisztségéről veje, Árpád javára, akinek a gyermekei közül Zsolt kisfejedelem és 3 leány már az új törzsszövetség területén született. Árpád, mint minden tekintetben, a családi dolgokban is eleget tett a Magyar Törzsszövetség által támasztott várakozásoknak, hiszen eddig összesen már 5 fia és 4 leánya született. A kis Zsoltot egyhangúlag kisfejedelemmé választották. Az új birodalom megszervezésére 20 évet szavaztak meg.

Zalán a székelység nevében előadta, hogy a pannon, hun és avar szövetség főként azon bukott el, hogy a táltosok, sámánok, bátok és papok az örökös szellemi vetélkedésben sehogy se értették meg egymást. Most tehát rendelkezni kell az iránt is, hogy a lelki világ embereit egységesen nevezzék el. A szavazáson a bevonuló 8 törzs, meg Eszék és Alpár törzse 42 szavazattal a táltos név mellett, a pannon és hun szövetség törzsei 31 szavazattal a sámán elnevezés, az avarok törzsei 18 szavazattal a bát, a nyék, a kasszu és szavárdi beavatottak pedig 9-en a pateszi, azaz pap elnevezés mellett voltak. Mivel a beavatottak a táltosokkal megegyeztek, a sámánok azonban a bátokkal nem: végül 51-49 arányban a táltos név mellett döntöttek. Ez egyúttal azt jelentette, hogy szellemi dolgokban a 9 beavatotté lett a döntő szó. Az Árpád- és Gilgames-ház tehát szellemiekben is átvette a hatalmat.

* * * * *

300-C. Arvisura

Amit Árpád utódainak tudni kell*A Beavatottak titkos története**Nippur pateszi (kiegészítés)**Levente, Báj főszámán, Gerecsák és Boglárka aranyasszony titkos rovása***Kr. e. 5758–Kr. u. 1075. (Mt. é. előtt 1718–Mt. é. 5115.)**

A kievi Szent Illés székesegyház alsóvilágában Levente főtáltos, a Szakszinban székelő Báj főszámán, Gerecsák uruki püspök és az ügyeskezü Boglárka aranyasszony elolvasták az eddig alkotott összes Arvisurákat, amelyekből titkos Arvisuraként lerótták mindazt, amit Árpád utódainak a jövőben tudni kell.

A Kaltes asszony szekeren érkezett Égi lakók leszármazottainak a tevékenysége Földünkön a legjobban Gilgames tevékenységében tükröződik. Gilgames, az isten-ember és Enkidu vadember a harcukban jó barátokká lettek és Samas napisten segítségével megölték Humbabát. A 2 jóbarát harcosaik segítségével kivágta a cédruserdőt. Utána diadalmasan érkeztek meg Uruk városába, ahol Istár, a szerelem istennője szemet vetett a hős Gilgamesre. Meg akarta hódítani magának. Az uruki király azonban gúnyt űzött Istárból, aki Anuhoz, az Égi atyához fordult segítségért. Istár az Égi bikát követelte a város lakóinak megsemmisítésére. Anu engedett a könyörgésnek és a bika feldúlta a várost. Gilgames és Enkidu harcra kelt a szörnyeteggel és leterítette. Gilgames tudta, hogy az Égi bika idejének Világhónapja Kr. e. 4518-tól 2358-ig terjed. Ha Égi származású földlakóval kerül szembe, erejét kímélni kell, mert az Égbolton még kötelességei vannak.

Uruk városa lelkesen ünnepelte a győzteseket, de az istenek Humbaba és az Égi bika legyőzéséért halálra ítélték Enkidut, aki meghalt. A hős Gilgames siratta társát. Az emberekben megjelent a halálfélelem, ezért világjáró útra indult a halhatatlanság megkereséséért. Végül Surupak királyához, Um-napistihez fordult, átkelt a halál tengerén és kimerülten, már csak állatbőrökkel fedve, mocskosan a folyamok torkolatához ért, ahol Um-napisti lakott. A Halhatatlan elmesélte Gilgamesnek az Özönvíz regéjét, s elmondta, hogyan épített annak idején Éa isten tanácsára egy hatalmas hajót, amelyen az övét megmentette. Gilgames állhatatos könyörgésére elmesélte neki, merre van az a hely a tenger mélyén, ahol az örök ifjúság füve megtalálható. Gilgames lemerült és megtalálta, majd felhozta a füvet

és utána elindult hazafelé. Ám az Égiek másként határoztak. Fürdés közben egy kigyó ellopta az Élet fűvét. Gilgames csalódva és reményét veszítve visszatért Uruk városának falaihoz. Egy szomorúan éneklő hangot hallott:

*Miért indulsz ily hosszú útra?
Miért igyekszel, fáradsággal
Az áthatolhatatlan vizekhez?
Hadd tudjam meg, mit akarsz!*

– Azt akarom az Égiektől – válaszolta Gilgames – hogy hősiecs harcom eredményeként az utódaim mindig megtalálják a békességhez vezető utat. Égi adományként lássanak a jövőbe!

Gilgames, az Árpádok vérének őse tudta: az avar kincsek elrablása után most a mainzi érsekség beavatottjai is tudják, hogy templomépítési terveikhez a magyar királyság ősi kincseit, szellemi értékeit meg kell szerezni az újabb építkezéseik és a templomok arany kegszereinek készítése végett. Ezért kellett az ősi Gilgames tanácsára az Arvisura kincseket keletre menekíteni. Levente és Báj írnokserege azért rótt szorgalmasan a kievi Szent Illés székesegyháznak alsóvilágában az Arvisurák titkos iratait, hogy az Árpádok új államvezetését megsegítsék. A kereszténység újabb látszólagos felvételével a nyugatiakkal egyenlő népekké kell válnunk.

Mindez Budavár Beavatott Központjának és István király államvezetésének tudtával történt. A Magyar Királyság területén maga Csaba nádor kísérte a szállítmányokat a Kárpátok szorosáig. Innen Szár László, aki Vladimír leányát vette el feleségül, az Árpád-házi hercegekkel, Endrével, Bélával és Leventével vette át a kíséretet a görög keresztények, uruki-mani hívők és a sámánista besenyők segítségével. A haszonleső gerové besenyők a kincseket magukévá akarták tenni, de a manysi, rénszarvassánon érkező hősök a kun- és fekete-úz harcosok segítségével a gaz, támadó gerovékat megsemmisítették. Ebben a csatában Kipcsák besenyő nagyfejedeleme is elesett.

Mindezek kimenekítésére Budavár Beavatott Központnak azért volt szüksége, mert az Atlanticroól elmenekült embertömeg nagyon kegyetlen volt. A római pápa személyében vagyoni és szellemi vonalon magukhoz ragadták a hatalmat. Ha valaki nem azt vallotta, amit ők, azt agyonverték vagy felnégyelték. Budavár Beavatott Központja Gilgames tanításának alapján azt vallotta, hogy Földünk gömbölyű, s igaza van azon úz regének, miszerint Ruda Tórem vasforraló üstjéből Sis Tórem a tűzgolyókat a világon szertedobálta és így keletkezett a Földünk, amelyik belegabalyodott a felhők vizébe és nagyon lehűlt. Ezen a sárgolyón aztán Joli Tórem Kaltes asszonnyal életet teremtett. Róma viszont az Atlanticroól menekülőkkel azt vallotta, hogy Földünk olyan, mint egy korong, amelynek a szélén a tenger vize lezuhan és felhő keletkezik belőle. Ebből vannak az esők. Ezért Budavár Beavatott Központ tudósai a nyugati hittérítőket kinevették.

Ataiszról terjedt szét az Istenség tudománya, amelyet Kaltes asszony Földjéről hoztak magukkal az Égiek, amely által a Föld lakói megtanulták az állatok meg-

szelídítését, a földeknek a megművelését, templomgazdaságok vezetésével jólétet teremtettek a Földön és építményeikben is mindig tökéletesebbet alkottak. Az uruki keresztények időszámítása szerint Kr. e. 5702-ben a pateszik, azaz papkirályok uralma megszűnt és Kr. e. 5038-ig váltakozó megegyezés szerint a lugalokkal, vagy fejedelmekkel együtt uralkodtak. Később, a jégkorszakot követő lassú Özönvízben, amelynek történéseit Kr. e. 5758-tól 5038-ig jegyezték fel, a rohamos vízszintemelkedés miatt mindenki menekülni igyekezett a süllyedő Ataiszról. Fokozatosan kiépítették gyarmatbirodalmaikat. Földrengések közepette Ataisz el-süllyedt, majd utána mindent elborított az Égiek koralltengere.

Buda kőfaragó fejedelem Kr. e. 5038-ban felépítette a fokozatos honfoglalás után Úr városának hegyi templomát. Ugyanis a beavatottak közössége a víz emelkedéséből észrevette a jégkorszakok közül a legutóbbi fokozatos megszűnését, amikor Földgolyónkon a tengerek vízszintje általánosan emelkedni kezdett. Ezért a káldok, szavárdok és szabírok előreküldésével Amu óm, Anina óm, Uruk óm, Indjió óm, Agaba óm stb. gyarmataikat alapították meg. A barszil beavatottak észrevették, hogy 7 Égi Bölcs a tengerből kilépett és tudásukat a földi halandóknak átadták. Egyben figyelmeztették a lakosokat, hogy újabb folyóközi özönvizek fognak keletkezni és kezdjenek újból bárkákat építeni. Ezért Kr. e. 4950-ben, majd a későbbiekben Úr város tartományából északra menekültek, míg a hitetlenek az özönvizekben elpusztultak.

Ataiszban Uruk népével együtt éltek a Hun Törzsek Szövetsége népei, a saka-szkíták, az agabák, az indjók és a kanakok. Ezen néptörzsek közül Uruk népe és a 24 Hun Törzsszövetség Úr város környékére menekült, de az emberáldozatos temetkezési mód miatt a hunok rövidesen elhagyták Úr város környékét és beavatottjaik tanácsára a szavárdok hegyei felé menekültek a vérontások elől. Lovaiukat magukkal vitték, de a szamarait hátrahagyták. Mivel Uruk népe csak szamarakkal művelte földjeit, így a hunok szamarait más értékekkel elcserélték. Különben is, a hunok lovainak legelő kellett, amely ezen a vidéken már kevés volt, viszont a szamarak gyengébb takarmánnyal is beérték. Ezért a hunok Magya nevű vezére Kurd, Hunor és Magyor fiainak vezetésével az északi folyóvidékek legelőiben gazdagabb vidéke felé indult.

A hunok beavatottjai Nippur pateszi beavatottjaival szerződést kötöttek, hogy minden emberöltőben, azaz 20-25 évenként Uruk népének vallási központját kalandozó rokonlátogatások során felkeresik és az írnokképzést a sámánok oktatása kapcsán ők is bevezetik. Az írópapok városába minden 100 évben eljönnek vezetőik, hogy beavatottjaik révén az Égiekkel meglegyen a szellemi kapcsolatuk.

Lassú vándorlásuk alatt a gazdagabb hunok a jó legelők reményében fokozatosan lemaradtak. Végül Hunor a Hun-tó partján megalapította Hunor városát, míg a kevés lóval rendelkező hunok a Sárga folyó, azaz Hangun folyó nagy kanyarjában verték fel a sátorfájukat és megalapították Ordosz városát. Itt Buda kőfaragó fejedelem tanítása szerint felépítették Ordosz várát a beavatottak sámánközpontjának előre megbeszélt kőépítményeivel.

Minden huszadik évben, amikor az ötéves sámánképzés és a négyéves társkányképzés végzős növendékei időben összetalálkoztak, megrendezték az ifjú-

ság vetélkedőjét, a pusztaszeri Nagy Süánt. Itt eldöntötték a rokonlátogatás irányát, s így 20 évenként felváltva észak-kelet-dél és nyugat irányában a Nagy Süán győztese vezetésével rokonlátogatásra elindultak. Ezek a rokonlátogatók elmondották:

– Gisgali aranyasszonynak Uruk városában Kr. e. 3578-ban Anu istentől származott fia, Éa unokája, Gilgames, aki így 2/3-ad részben isteni és 1/3-ad részben emberi származású volt. Egész életében hős volt és mindenki szeretettel nézett fel rá. Az Égiek Istárnak, a szerelem istennőjének tanácsára elrendelték, hogy sok gyermeket adjon a világnak a műveltség és haladás érdekében.

Gilgamesnek Urukban, Surupakban, valamint Umma városában, az Úzok földjén sok utódja született, akik mindannyian beavatottakká váltak és Nippur városában felállították a Beavatottak Központját. Minden emberöltőben megválasztották 5 erős beavatott közül a beavatottak Lugalját vagy fejedelmét az ifjúság vezérei közül, aki a világon az összes beavatottakat szellemi vonalon összefogta. Gondolatrezgés tudományuk alapján állandó összeköttetésben állottak egymással. 20 évenként a Gilgames utódok vezetői a mindenkori Beavatott Központban találkoztak. A beavatott Gilgamestől származó pateszik, azaz papi rendi uralkodók, Szumér, Bothon, Esthon, valamint Abesszínia területén, az ötös csoportok beavatott fejedelmei a következők voltak (Kr. e.):

Jukagir	3540	Tirisztul	3520	Tutu	3500	Bária	3480
Mene	3460	Büküt	3440	Holi	3420	Szagáj	3400
Satjala	3380	Kujuga	3360	Inlila	3340	Arad	3320
Gisgal	3300	Nebó	3280	Gudiás	3260	Mábár	3240
Samas	3220	Agadir	3200	Tónusz	3180		

Ezen beavatott fejedelmi uralkodók, mint a szellemi élet vezetői először csak Szumér területén uralkodtak, ahol a szellemi élet titkos tanait összegyűjtötték. Később hatalmukat az egész földre kiterjesztették a más földrészekén élő beavatottak révén, és ugyanúgy, mint Ataisz korában, elterjesztették az építkezési, mezőgazdálkodási és iparúzó tudásukat. Ezen, az ugyancsak 20 évenkénti váltásban megválasztott ötös csoportnak a szellemvilágát az alábbi, Gilgames vezetésű beavatottak révén 3 központban kiterjesztették, de az összekötő nyelv a sumér nyelv maradt. Ekkor már 3 városban működött beavatott központ, amely közül csak az egyik volt a vezető hatalom. A beavatottak fejedelme mindig a legvédecombebben tartózkodott. Ezek az alábbiak voltak (Kr. e.):

Ména	3160	Tásmít	3140	Araliz	3120	Gudián	3100
Orda	3080	Tetti	3060	Jutacs	3040	Szarduri-Hórita	3000
Kudurát	2980	Tarturi	2960	Abas	2940	Baksa	2920
Baldur	2900	Batta	2880	Torontál	2860	Kojon	2840

Az egyik fenti esetben Szarduri balesetet szenvedett. Hórita vette át a Beavatott Központ vezetését és ő lett védett fejedelemmé, akit az elődeihez hasonlóan minden ellen megvédték. Mind az 5 beavatott még 5 gyengébb karéjjal rendelkező beavatottal volt körülvéve. Így a beavatottak belső magja 30 főre emelkedett. A törzs mindig 30 főből állott és a hiányokat a fejlődőképes beavatottakból

pótolták. Ehhez csatlakozott még a külső mag, amely az ifjúsági beavatottak se-regéből állott.

Arra nagyon ügyeltek, hogy a beavatottak közös nyelve csak a szumér nyelv maradjon, mivel a beavatottak táborának egy nyelven kellett beszélnie, hogy azt az egész Földön megértsék. Ezen a nyelven tárgyaltak minden huszadik évben a beavatott központban és Gilgames utódjai közül megválasztották a beavatottak új fejedelmét, míg az addig vezető nagyfejedelem az Öregek Tanácsában foglalt helyet, amely csoportosulásban az Égiek tudományát továbbfejlesztették. A szumér nyelvet átvették az Egyiptomi, az Abesszin és a Hettita uralkodóházak is. A Gilgames beavatottak közül az a törzs volt mindig hatalmon, akik a legtöbb, s egyben a legerősebb beavatott szellemi ötösfogatot adta.

Ha valamelyik beavatott meghalt, a következő ötből került a legerősebb beavatott a helyére. Ezeknek az ötös csoportoknak mindig megvolt a teljes létszáma, mivel a lovas összekötő beavatott csoportok között végeztek futárszolgálatot és így a beavatottak táborában a helységek megnevezésétől függetlenül a hiányokat az ifjú beavatottakból pótolták.

Nippur után Karnakban, Ninivében, majd Hetevaret (Hétvár) után Ordosban volt a 24 Hun Törzsszövetségben az elfogadott vezető Lugal, így (Kr. e.):

Imola	2880	Bihar	2800	Dernő	2780	Hana	2760
Kafrád	2740	Arkádi	2720	Balinka	2700	Pannon	2680
Kargas	2660	Zőbele	2640	Győri	2620	Abakun	2600
Pongó	2580	Karoldi	2560	Turkudál	2540	Mura	2520
Vasuki	2500	Onga	2480	Arnót	2460	Kolami	2440
Kéked	2420	Hatus	2400	Kézdike	2380	Halisa-Abalán	2360
Kudur	2340	Kucsum	2320	Szavárd	2300	Kudális	2280
Csitár	2260	Tavár	2240	Debasin	2220	Dúsa	2200
Boga	2180	Pelse	2160	Kara	2140	Szahal	2120
Maja	2100	Ola	2080	Taz	2060	Kargami	2040
Idasi	2020	Ugoljás	2000	Gijári	1980	Sabália-Káma	1960
Kazarián	1940	Magadár	1920	Koprés	1900	Uzirten	1880
Lubi	1860	Ugra	1840	Panku	1820	Anitás	1800
Ninurás	1780	Karakó	1760	Kaspiros	1740	Gandás	1720
Uvacsán	1700	Riga	1680	Tuliás	1660	Béla	1640
Mursile	1620	Kadirli	1600	Buja	1580	Rimolán	1560
Makeri	1540	Luvij	1520	Alacár	1500	Sanszi	1480
Lótanu	1460	Kéta	1440	Uzzu	1420	Harapi	1400
Ilmér	1380	Opozur	1360	Udokári	1340	Asarpaja	1320
Tomajka	1300	Burján	1280	Tudhál	1260	Ankari	1240
Zalpa	1220	Kunasir	1200	Káldia	1180	Gisdaba	1160
Uraltu	1140	Boncida	1120	Ernőd	1100	Ninurta	1080
Turuspát	1060	Tevel	1040	Telgárti	1020	Uriás	1000
Hiron	980	Honoród	960	Tabar	940	Vilud	920
Igar	900	Plalpan	880	Abasár	860	Tilanna	840

Karatal	820	Gyömöre	800	Dana	780	Iszperi	760
Zadirhán	740	Ména	720	Dava	700	Taharka	680
Suridila	660	Samal	640	Istáros	620	Askél	600

A Saka-szkíta Törzsszövetség harcosai Kr. e. 620 táján kísérték az Élet kegyhelyét Karnak-Hetevaret-Hirös kapu-Derbenten át Ordosz térségébe.

A Saka-szkíta hadsereg parancsnokai voltak: Kevel, Farkas, Kerepec, Ludvijja, Kasai és Kelári töményvezérek. Átadó volt Paszametik fáraó és Samal, a beavatottak fejedelme az Öregek Tanácsa részéről, míg az átvevő Saka-szkíta Birodalom részéről Istáros beavatott, saka-szkíta nagyfejedelem és Askél ifjúsági beavatott fejedelem. Ezen Élet kegyhelyének Hétvárról Ordoszba való szállítása Kr. e. 640-től közel 600-ig tartott. Ehhez a kitaj 100 és kinaj 300 családnak a beavatottjai is hozzájárultak.

A beavatottak társadalmában nincs nemi és faji hovatartozás kérdés. Mindannyian az agyuknak, vagyis az Életfájuknak egy kis része miatt Gilgames utódaihoz tartoznak Kr. e. 3578-tól kezdődően. Tehát nem Nippur vagy Karnak, esetleg más beavatott központ jelölte ki őket, hanem az erősségük, azaz karéjuk folytán az összes jelenlévő beavatottak jelölték mindig egymás közül azon 5 személyt 20 Medvetoros évi időtartamra, akik tagjai lettek az Élet templomának, ahol az Élet kegyhelyén megtalálható minden eddigi feljegyzett, megtörtént esemény. Ha az 5 beavatott közül valamelyik meghalt, akkor az 5x5 fő kegyhelyvédő közül a legmagasabb karéjjal rendelkező beavatott lett az 5 főnyi beavatott vezetőség tagja. Például Kr. e. 1960 táján Sabália helyett Káma vette át a hatalmat.

Ordosz térségében az alábbi beavatott fejedelmek uralkodtak (Kr. e.):

Adadi	580	Manu	560	Bestur	540	Asdód	520
Tomiris	500	Maros	480	Laza	460	Hépa	440
Lehel	420	Szeleta	400	Mádé	380	Pirok	360
Zsór	340	Berend	320	Matoh	300	Opus	280
Cabaj	260	Etehida	240	Hunbál	220	Matyó	200
Igalom	180	Tuva	160	Kungur	140	Badutó	120
Csillavér	200	Szavir	80	Tangut	60	Villány	40
Becseur	20	Kövezsd	00	Partikán	Kr. u. 20	Izsboldó	40
Hóremcsilla	60	Jugra	80	Hamza	100	Karatán	120
Tunokán	140	Bozók	160	Káma-Győző	180	Mirina-Megera	200

Káma manysi fejedelmi ifjú részt vett a Van-tó környékén működő beavatott ifjúsági képzésen, s itt feleségül vette Van fejedelem leányát Mirinát, s ezzel az ő utódai is a Gilgames-házhoz tartoztak. Ezért az 5 vezető beavatott és 25 kiképzett rová beavatott között mindig volt egy beavatott, aki tagja volt a Beavatott Központ vezetőségének. Egyenlő karéjszám esetén az volt a győztes, aki első gyermeke volt az édesanyjának, mert így valószínűbb volt, hogy a legtovább fog élni, s nem kell közben új vezetőfejedelmet választani.

Van-tó környékén határozták el a Magyar Törzsszövetség megalakítását. A saka-szkíta, a hun, majd az utána következő törzsszövetségeknek a létezése lehet bizonytalan, de a Magyar Törzsszövetségnek nem szabad részt vennie a területhó-

dításokban, hanem megalapozottan, a beavatottak vezetésével, kellő időben kell önálló, független államot alapítania.

Ezért a beavatott fejedelmi láncolat 30 személye közül mindig volt Mirina-Káma utódai közül valaki, aki a Magyar Törzsszövetség fejedelmeit vezérelte. Ezen beavatottak javarésze már csak a 30 fős beavatotti listán szerepelt és csak ritkán volt az 5 fős beavatott vezetőségben. Közülük Emba beavatott vezető fejedelem is lett. Ezen beavatottak az alábbiak szerint vettek részt a beavatottak működésében az ötös fogatban, a 30 fős beavatott tanácsban és az 5x30-as, futárszolgálatos beavatottak között:

Mirina-Isimbáj-Megera	180–200	Sály	200–220	Csekmágus	220–240
Kendegács	240–260	Piroska	260–290	Buja	290–320
Kündü	320–355	Nyék	355–360	Emba	360–380
Gács	380–402	Irgiza	402–420	Bagamér	420–430

Amikor a Hun Törzsszövetség bekapcsolódott a beavatottak láncolatába, 402–420 között Gyula-Dúló onogur-bolgár államfő leányai közül először Irgiza, Magyar felesége, utána Hunyor fia, Bagamér lett a beavatott központ tagja, akit, mint ilyen tisztségviselőt Balambérnak hívtak. Ő vette át az Ordosz Beavatott Központ vezetését. Utána a beavatott láncolat az alábbiak szerint alakult:

Jákó	430–435	Buda	435–451	Daróc	451–510
Szanka	510–515	Bende	515–535	Balog	535–565
Bát-Baján	565–602	Bakar	602–630	Mácsi	630–634
Kuvrát	634–648	Samó	648–658	Tára	658–684
Zemlén	684–702	Maróca	702–720	Zengő	720–734
Mura	734–762	Linda	762–790	Korpona	790–792
Türje	792–794	Tuza	794–803	Halics	803–829
Nyék	825–869	Abacil	869–890	Tarhos	890–928
Derencsény	928–980	Pata	970–990	Doboka	990–1020
Kipcsák	1020–1040	Béla	1040–1047	Gerecsák	1047–1064

Gerecsák feljegyzése 1064 tavaszáig, pünkösdig tartott, mivel a Szent Illés székesegyházban a Van-tó környéki beavatottak társaságában meghalt.

Levente és Gerecsák beavatottsága folytán látta, hogy Derencsény főttaltos és fősámán működése Taksony helyett a közös Álmos-Lebéd-ház nagyfejedelmi tisztségében jól érezte hatását, mert a Beavatott Központ a Van-tó, Szavárd és Kuma-Magyarország területéről mozgósítani tudta a besenyőkkel együtt azt az 50 tömény lovast, amelytől Bizánc, Róma, és híradásuk folytán a mainzi érsekség is megdermedt.

Derencsény 928–940-ig tagja volt a 30 főnyi beavatott csoport belső munkatársainak, majd 940–960 között lett a beavatottak fejedelme. Ezen idő alatt történt Zoltán nagyfejedelem augsburgi veresége és a nyugatiak mozgolódása, amelyet Derencsény az 50 tömény lovas mozgósításával ellensúlyozott. A 20 éves beavatott fejedelemség után Derencsény tagja lett 960–970 között a beavatottak Öregek Tanácsa jászvásári csoportjának, ahol a közös nagyfejedelmi tisztséget töltötte be. Utána II. Szabolcs lett 970–987 között a közös nagyfejedelem, akinek Aranyán

nevű ikertestvére, a 973-as nyugati nagy értekezlet egyik tolmácsa, a beavatott központ 30 tagú csoportjának a tagja lett.

II. Szabolcs vállalta I. Zoltán fejedelem fiának, Csáknak 978-ban bekövetkezett halála után a 12 fűgyermekes Csák család felnevelését, amelyet 987-ig be is fejezett. Így a Beavatott Központ akaratát teljesítette, hogy az Álmos-háznak a kihalását megakadályozza. Árpád leszármazottjai, ha érdekházasságot kötelesek is kötni, a Csákok mindig biztosítani tudják, hogy Árpád vére fennmarad.

Kipcsák nagyfejedelem, aki 1020–1040-ig volt a Beavatott Központ vezetője, majd utána az 1063-ig bekövetkezett haláláig az Öregek Tanácsának tagja, az Arvisura kincseknek és a Szövetség Ládájának kimenekítését az Urálbérc Öregének térségébe még el tudta intézni, de a besenyő társadalmat már nem tudta összefogni, mivel Bizánc keresztényei, Mohamed hívei és a Talmat törzs buddhistái már megbontották a besenyők egységét.

Az Élet temploma tehát felkanyarodott az eredeti kiinduló pontjához, a Turgai kapu térségéhez, ahol a hunok is az Élet kegyhelyének kapuján jöttek nyugatra. A Magyar Törzsszövetség beavatottjai is a Káma mellől indultak el. Most az állhatatos manysik biztosították a Beavatott Központ láncolatának működését.

Füzesgyarmaton bevezették a sámánképzést. Jászvásáron még működött a kitelepített kolozsvári táltosképzés, hogy a nyugati kereszténység által elhanyagolt ló- és embergyógyászat színvonala ne csökkenjen. Itt nem csupán az istenekre bízta a gyógyítást, hanem csontsebészetet és koponyagyógyítást is végeztek.

Az új Élet kegyhelyének jó védelmet biztosított a Turgai kapuban letelepedett Tomaj család törzse, amely élénk összeköttetésben állott a bugáti sámánképzéssel, ahol a visszamaradt 12 széki-hun nemzetség még egyben megmaradt az eredeti lakóhelyen. Bugát és Budavára között a 20 évenként esedékes rokonlátogatás elve még fennállott, mivel az Erdőelvén lakó 108 székely nemzetséggel is fenn tartották a kapcsolatukat. Megjegyzendő, hogy a 12 széki-hun nemzetség a turgai kapun át jött a baskír-magyarok és a mescserek földjén keresztül, míg visszafelé Kuma-Magyarországon és Szavárd-Magyarián át távoztak a derbenti kapun át az Almák-Atyja környéki hazájukba. Sokszor elszomorodtak azon, hogy a Pozsony nemzetség Duna asszony folyamának 2 partján mindinkább fogyott a folytonos háborúskodások miatt és a Szöged környéki, második széki-hun töménnyel együtt sokan Erdőelvére költöztek.

Amikor Samal a karnaki és tébai beavatottak képzését vezette, a beavatottak túlsúlya újból kelet felé tolódott el. Arvisura Anyahita óta minden töményből, 10 töményből, 100 töményből, majd később 1000 töményből születik 1-1 látó, azaz beavatott ember. Ezért az egyiptomi-karnaki papok látóember-képzésen azt javasolták, hogy az Atlantiszról elmenekült kegyetlen embercsoportok terjeszkedése miatt ajánlatos lenne a Beavatott Központot keletre áthelyezni, mivel a kimelegedések folytán olyan nagymérvű lesz a sivatagosodás, hogy Bothon és Ménes Birodalmát meg fogják semmisíteni, ezért minden értéket a Saka-szkíta törzs beavatottjainak területére kell menekíteni. Az elsüllyedő Atlantisz kegyetlen

sáskanépei oly nagy tömegekben jöttek elő a pusztaságból, hogy mindent felfaltak, mindent elpusztítottak és királyaik sírját is kirabolták.

Kosztroma, Nippur, Uruk, Ninive, Téba és Karnak után az Élet templomát a nagyobb és most már erősebb beavatottak központjába, Ordoszba kell áttelepíteni. Így a sáska népek elől a sakák tudják leginkább a Szent Beavatottak titkát megvédeni. Paszametik fáraó ezért a tébai és karnaki templom kincseit és titkait Samal beavatott fejedelemmel együtt átadta Istáros Saka nagyfejedelemtnek, aki beavatott társával, Askél beavatott fejedelemmel együtt azt Ordoszba szállíttatta. Így az ordoszi sámánközpontnak, az ott székelő Öregek Tanácsának volt a kötelessége, hogy megőrizték az elsüllyedt Ataiszból hozott Titkok Szent Ládája tartalmát. A saka-szkíta hadseregnek sok csatában kellett magát Hétvár Birodalmáig végig küzdeni, míg a tébai papoktól átvehették az Élet templomának titkait.

Előzőleg a kinaj 100, illetve 400 kitaj-kinaj családdal keveredett hun törzsek szövetsége közösen vállalta, hogy Ordosz térségében soha nem engedi veszélyeztetni a Beavatott Központ működését és a 100, illetve a 400 családból származó beavatottakat is elküldi Ordoszba. Amikor harci cselekmények miatt Susa városából a 100 család a beavatottak vezetésével Léh városán keresztül, Léh fejedelem vezetésével szövetségre lépett a kinaj uralkodóházakkal, biztosították az emberek szabad gondolkodását. Minden ember agyában születhetnek okos gondolatok, hiszen az isteneket is az emberek gondolatai teremtték meg. Az Istenek az emberek agyából pattantak ki. Léh fejedelem a családokat tette meg az emberiség bölcsőjévé. A susai beavatottak családjai ezért nagyon elszaporodtak. A Susa városából elvándorolt beavatottak utódai döntötték el a létszámförlényük miatt az Élet kegyhelyének és az Élet templomának átköltöztetését Ordoszba.

A 100, illetve 400 családból álló kinaj és kitaj vezetőréteg biztosította a Beavatottak Szövetségét, hogy a központinak tekintett ordoszi térséget soha nem engedik veszélyeztetni. A kitaj és kinaj vezetőréteget pedig beavatottjaik mindig képviselik Ordosz Élet templomában. Így Ordosz térsége még a kínai nagy fal építésénél is védett terület volt és az építkezésnél elkerülték, illetve később kettős nagy fallal tették teljesen védetté.

Ezután olyan nagy lett a Saka-szkíta Birodalom vezetete hunok szövetsége, hegy Kövezsd, amikor a Nazír születése körüli időben a 24 Hun Törzsszövetség Birodalmát újból egy uralkodó alatt egyesítette, a Dunától az Ajnó tengerig terjedt a birodalma. Kövezsd még Rómával is megegyezett, hiszen Rómának a magvát is az Etruszk-féle hun szövetségi törzsek adták. A Római Birodalom az ő műveltségüket vette át, noha a rovásírásukat továbbfejlesztették.

Ezen Ordoszban őrzött egyezmény szerint Kövezsd megegyezett Augustus császárral, miszerint a Saka-szkíta Birodalom nyugati része Dunna asszony folyamánál kezdődik. Eged vezér lett a nyugati Saka Birodalom uralkodója és Nagypályi (Neapolis) volt a székhelye. Eged vezér minden évben jelentést tett Ordosznak és Kövezsdnek, a vörösszemöldökű császárnak, aki a középső Saka-szkíta Birodalomban uralkodott. A keleti Saka-szkíta Birodalomban Koncsur uralkodott. Amikor Kr. e. 20-ban Kövezsd megtartotta a 100 évenkénti bi-

rodalmi Nagyszalát, Mazerehi aranyasszony, a 24 karéjos beavatott igen érdekes bejelentést tett:

– Kövezsd uralkodása idején megszületik az egyedüli 25 karéjos beavatott, aki Ordoszban is 5 évig fog a Beavatott Központban tanulni, hogy aztán bűneitől megváltsa a világot és a szeretet hirdetésével eget és új földet teremtsen. Nászra fősámánnak és Izsboldónak sikerülni fog ezen 25 karéjos beavatottal, az Isten fiával barátságot kötni.

Már Eger város alagútrendszerében és Felső templomában is megállapították a Koncsur Birodalmában vallott igazságot:

– Ahány ember, annyiféle Isten lehetséges, hiszen az istenek az emberek agyából pattannak ki. Minden beavatott agyában megfogamzik az Égiek hite. Eddig Szumér területén 3500-4000 beavatott volt, akik kevés eltéréssel mind másként tájékoztatták az emberiséget. A beavatottaknak és papi fejedelmeknek nem szabad az embereket hitükben megakadályozni, mivel az Égi eredetű gondolatok újból születnek. Ezért volt Szumérban közel 4000 isten a templomgazdaságok szentélyeiben, de vajon mit fog mondani az első 25 karéjos beavatott?

Nézzük meg, mi történt ebben az időben a saka-szkíták vezetésével a 24 Hun Törzsszövetségben?

Kövezsd apját, Csécsit kínai orgyilkosok megölték. 4 fia volt: Bakát, Eged, Koncsur és Kövezsd, aki apja vérével vörösre festette szemöldökét, s így fogadta meg esküvel, hogy bosszút állnak a kinajokon. Négyük közül Kövezsd a káspivári és az ordoszi sámánképzésen is első lett. Utána az elnyomott kinaj és hun földművesek mozgolódásának az élére állott, s Kr. e. 25-ben győztes hadvezérként vonult be Ordoszba. Utána a vörösszemöldökű harcosai jutottak hatalomra és felosztották a földeket. Kövezsd a szétszakított birodalmat Ordosz székhellyel újból egyesítette. Eged kapta Nagypályival a nyugati Saka-szkíta Birodalmat, Bakát a Káspivári széki-hun Birodalmat. Neki jutott azon szent feladat, hogy a Nazírt, a 25 karéjos beavatottat Ordoszba kísérje. Kövezsd, az ugyancsak Kövezsd nevű fiával Ordoszt vezette, míg Koncsurnak az Ordosztól keletre eső nagy területek jutottak.

Mivel a 100, illetve a 400 kinaj és kitaj családból való vezetőréteg biztosította a beavatottak szövetségét, hogy Ordoszt soha nem engedik veszélyeztetni, Kövezsd utódai itt uralkodóházakat létesítettek. Nazír 5 év alatt elsajátíthatta a beavatottak Égi bölcsességét, amelyben mindannyian megegyeztek:

– Egy Isten van, aki fénnel és gazdagsággal borítja el a Föld lakóit, de bűneik miatt gyakran megbünteti. Nekünk embereknek, az Isten fiainak szeretnünk kell egymást, hogy Isten áldásaiban részesüljünk. Szeressük az Istenünket, mert ő már születésünk előtt szeretett minket. Az Istentől eredő szeretetnek győznie kell! Az Égiek ezt kívánják!

A Római Birodalom általában nem törődött az uralma alá tartozó országok népeinek vallásával. Az ataiszi csillagjósok és Malakiás zsidó próféta Etana szumér király mennybemenetelekor mind azt jósolták, hogy Messiás fog a földre szállni. Ezt jósolták Rómában is. Amikor a népszámláláskor 3 beavatott bölcs megjelent Betlehemben, elrendelték a kisdedek megölését. A palócok regevilá-

ga szerint Ordoszból ekkor megjelent Mazarehi aranyasszony és a féltett kisdedet Hétvár-He-tevaret hikszosz-szabir hegyhelyre menekítette. Itt az újszülött törzsi névadással a Jézus nevet kapta. Apja, József Herembetel hikszosz-szabir templomában ácsmunkát kapott. Jézus a Jahve egy igaz Isten hitében nőtt fel és 12 éves korában Jeruzsálemben, a templomban is megvédte hitét. Kövezsd, az Élet templomának megbízásából Kr. u. 15-ben Partikán vitézt küldte el a hétvári négyéves tárkányképzésre, ahol ácsnak tanult. Ebben az időben Jézus az összes hikszosz-szabir és zsidó ifjakat áttérítette a többistenhitről az egyisten hitre. Mivel tudásban Partikánt is megelőzte, a karnaki bölcsekhez küldték továbbtanulásra. Karnakban 5 évig tanultak. Ezen idő alatt Partikán évenként jelentéseket küldött Ordoszba a Római Birodalomban történekekről. Kr. u. 24-ben Partikánt és Jézust Ordoszba vezényelték beavatottá való képzésre. Saka-szkíta lovasok Derbenten keresztül Ordoszba kísérték őket.

Ekkor ismerkedett meg Izsboldóval, és a Koncsur Birodalmának Parajd központjából küldött Hungár beavatottal, aki a kettős Huni folyó egymásba ömlésénél lakott. Ötéves tanulásban vettek részt az Élet templomának, hogy a Gilgames-től származó beavatottakkal, az élet titkaival megismerkedjenek. A szabir Jézus a Szent Láda titkos szabályai szerint elnyerte a Messiás nevet. Hazatérve előbb Töbetben, majd az Indus folyó mentén haladva megtalálta az eddig legvastagabb Élet gyökeret, amelyet vándorútján gyógyításra felhasznált. Továbbmenve, Nippurban beavatott fejedelemmé kiáltották ki és Urukban királlyá koronázták. Ekkor, Kr. u. 29-ben megalapította az uruki „Egyisten hívők közösségét.” Mindezeket uruki és agadi nyelven rovasba is foglalták.

Urukban Jézus szabir rovasait lemásolták, amelyek alapján az uruki egyházközséget megalapították. Ezen egyházközséggel Jézus állandóan leveleket váltott. Ezeket Uruk bölcsei megőrizték. Júdeában kezdett el tanítani. Az édesanyjának népe keresztre feszítette. A zsidó farizeusok és bölcsek soha nem ismerték el zsidó származásúnak. Az uruki beavatottak Jézus tanait lemásolgatták. Ezen Égi eredetű tanoknak nagy tábora keletkezett. Az első egyházközség, amely Uruk városában alakult meg, Jézus keresztre feszítése és halála után magát mindig uruki keresztényeknek mondotta. Bizánc is elismerte őket.

Hitüknek erőssége hamarosan a Van-tó környékére ért, ahol Uruk és Umma menekültjei az uruki egyházközség keretében a keresztre feszített Jézusnak a követői lettek. Bár az uruki püspökséget a bizánci pátriárka híveinek táborába sorolta, de a Van-tó környékén Tuspa város püspöke az eredeti uruki keresztények egyházfője lett. Itt ismerkedett meg Káma fejedelem Mirinával, aki Gilgames véréből származott királyleány volt és feleségül ment Kámához. Beavatott képzésük után Káma városában megalapították az uruki keresztény egyházközséget. Ezen vallást a Nyék törzs teljesen átvette és a legfanatikusabb hívői lettek az érdeknélküli szeretet vallásának. A Magyar Törzsszövetség ifjúsági fejedelme, Béla 255-ben már részt vett az uruki bölcsek képzésén. Utána feleségül vette Káld király nagyobbik leányát, Nurát. Az esküvői szertartást Nura öccse, Mani öspörös végezte. Ott Béla átvette az uruki püspök megbízatását és Kámában az uralkodó család püspö-

ke lett. Valamennyien áttértek az uruki-keresztény hitre. Ettől kezdve a Magyar Törzsszövetségnek mindig volt uruki püspöke.

A perzsák nemsokára elfoglalták Szumért és egyben Uruk városát is. Lakosait Káld királlyal és Mani püspökkel együtt 266-ben Evilát földjére hurcolták. Mani püspöknek 7 fia született, a legkisebb éppen Mani napján. Ez a kis Mani a bölcsek között nevelkedett. Darócruhában és mezítláb hirdetni kezdte az érdeknélküli, igaz szeretet tanítását. Vallotta a jó és rossz örökös harcát egy emberen belül is. De bízott az isteni jószág győzelmében. Rovásba foglalta az elmenekült uruki püspökség tanait. Ebből keletkezett a Mani-féle Biblia, amelyben Jézus írásai is szerepelnek. Titkos mellékletként Jézus levelei az uruki egyházközségnek nagy hitbéli erősséget adtak. Az ezen tanok által keletkezett első keresztény egyház több törzsnél államvallássá lett. Legtovább Ujgurföldön tartották fenn magukat. Így Mani a Gilgames család legnagyobb bölcseként szerepelt.

Az érdeknélküli szeretet vallásának hirdetése miatt Manit Csőrös perzsa király elfogatta. Elevenen megnyúzatta, bőrét szénával kitömette és a 290. évben városról városra hordatta, majd egy fára akasztatta ezen felírással:

– „Így jár az, aki a mennyei eredetű uralkodók tizedének fizetését megszüntette!”

Az érdeknélküli szeretet vallásának tanítását annál könnyebben magukévá tudták tenni a turfáni aranyasszonyok, akik az arányaikat ezen érdeknélküli szeretet oltárára tették. Béla és Nura a beavatottak összefövetelén a Gilgames leszármazottaknak továbbította az Égiek akaratát: „Semmilyen háborúskodásba bele ne avatkozzatok fennmaradásunk érdekében!” Ezért a Bagamér-Balambér által meghirdetett, Nagyvízig való hódításban nem vettünk részt. Csupán Eszék vitéz 200 lovasával telepedett meg Eszék környékén, de a hős harcos a Nagycsatában elesett. A manysi és kabar törzsek 2-2 töménnyel részt vettek, de az ezen 2 törzsből keletkezett Magyar Törzsszövetség már nem tartozott bele a 24 Hun Törzsszövetségbe. Ezért ránk nem is számítottak.

Amikor Gyula-Dúló 365-ben a harcias Emba beavatott fejedelemasszonnyal megkötötte a magyar-bolgár barátságot, Gyula-Kaszlival a Nura leszármazottak ellene fordultak a magyar-bolgár állam létrehozásának, mert ez később háborúskodással járhatott. Itt a Magyar Törzsszövetség kissé kettévált. A magyarok a bolgárokkal alkottak közös államot, majd később Hunyor révén a hunokhoz csatlakoztak, de hadjáratokban a magyarok sem vettek részt. Ellenben a bolgároknak, mint a 24 Hun Törzsszövetség tagjainak 2 töménnyel menni kellett. A magyarok törzsei Irgiza-Magyar révén a nyugodtabb ugorokhoz közeledtek.

Az Érd nemzetségbeli Bendegúz leszármazottaival 430-ban Oktár vezér vonult be elsőnek a Jász síkságra és az előhadnak betelepített kabarok fölött uralkodott. Keve és Ruga Oktárral elkezdte nyugtalanítani Dunna asszony folyama mellett a rómaiakat. Keve vezér 430-ban hősi halált halt. Oktár bevonult Dél-Pannóniába. Kabarföldön ekkor Ruga vette át a parancsnokságot és mire Atilla bevonult a Jász síkságra, a rómaiakat már Észak-Pannóniából is kiverte. Így Atilla 433-ban az egész Pannonföldet birtokába vette. 435-ben pedig Buda vonult be és Budaváran felállította a Beavatott Központot.

Buda-Atila hódítási kísérlete után 454-ben Buda fia, Aladár a visszavonulókkal a magyariakhoz csatlakozott, míg Bősárkány-Deédes leszármazottai visszamaradtak és a kaza-hunokhoz csatlakoztak. Atila fia, I. Csaba és Deédes többi leszármazottai a székelyek 3 töménével és Dunna asszony kaza-hunjaival a Jász síkságon új államot alkottak. Közben Bakát térségében az ugorok, kaza-hunok és magyarok bevonásával csatlakoztak a Kazár Birodalomhoz, amelyhez aztán a magyari törzsek is csatlakoztak a Nyék törzs kivételével.

A Mirina-Emba-Nura féle Gilgames beavatott láncolatnak azonban sehogy nem tetszett ezen államalakulat, mert a mohamedánok által kiűldözött Jahve hívók leányaik révén ellepték a Kazár Birodalmat és minden vezető állást a menekültek férfi tagjai igyekeztek betölteni. Sokszor még gyilkosságokhoz is folyamodtak. Ezért Baján az Avar Törzsszövetséggel kitört a Kazár Birodalomból. A hátramaradt hunok nagy része is csatlakozott az avarok vezette Égi birodalomhoz.

Baján és fejedelmi háza összeházasodott a Jász síkságon maradt I. Csaba és Ilona-Gyilyó fejedelmi ház leszármazottaival és 300 évig ezen a tájon uralkodott. Baján soha nem találkozott külföldi vezető küldöttségekkel, nehogy Atila sorsára jusson, hanem mindig a Bát-Baján, a helyettese tárgyalta mindenkivel, vagy pedig a határügyi bánjai.

Nyugaton az Encs (Enss) folyó, míg keleten a Nyék törzs szállásterülete volt az avarok Égi birodalmának szélső határa. Közben Mohamed hívei terjeszkedtek észak felé. A Kazár Birodalmat veszélyeztették, és a magyariak, valamint a magyarok törzseit a Kuma folyó és a Kaukázus vidékére telepítették. Így az idetelepített törzseknek kellett a mohamedánokkal felvenni a küzdelmet.

II. Csaba testvérei, Busán és Mundó 485–500 között csatlakoztak a Nyéki kezdeményezésű Óbolgár-magyari Birodalomhoz, amelyet az avarok a keleti határukon 568-ig megtűrték. Ezt 485-ben Busán kezdte megszervezni és 500-ban már Mundóval közösen vezették a rövid életű birodalmukat. Mundó fiai közül 534-ben Gordászt és Mogert Bizáncba küldték, ahol Gordász bizánci keresztény hitre tért. Amikor ezt Moger-Magyar meghallotta, testvérét megölette, a boszporoszi őrseget lemészároltatta és a Jász síkságon keresztül a magyar-bolgár közösségbe visszatért. 568 körül az avarok az Óbolgár-magyari Birodalmat megszüntették.

Alpár, a Béla törzs vezére fellázadt a kazárok elnyomása ellen és a fél törzsével megszervezte a 9 törzses avar honfoglalókat. A Jász síksági 5 törzssel megalapította az Avarok Égi birodalmát, mivel a törzsi vetélkedőn megnyerte a pusztaszeri Nagy Süánt és Baján húgával együtt második uralkodója lett az Égi birodalomnak. Ugyanis Baján a bakáti földrengés után az elégedetlenkedő törzsekkel nyugatra vonult és II. Ilonát, Csát leányát feleségül kérte. II. Ilona azonban csak úgy volt hajlandó hozzámenni feleségül, ha hajóval megy hozzá leánykérőbe. Ekkor Baján Kövezsd vezér nyomdokain kiásatta a Csörsz vonalát és Budakeszitől Csát váráig aranyhajón ment el II. Ilona fejedelmi leányért, aki feleségül ment hozzá. Ilyen hatalmas tárkány munkák közepette érkezett meg Alpár a Béla törzs felével és az Avarok Égi birodalmát újból megszervezte.

Tehát a Béla törzs volt a második magyar egység, amelyik a Jász síkságon megtelepedett. 605–665 között Kovrát Birodalma szétesett és elismerték a kazárok uralmát, ezért az ifjú Bát-Baján a magyar-uruki hiten lévőkkal Pannonföldre távozott. Iszperik és Kotrag népe ellenben Dunna asszony folyamának déli részéhez költözött és nyelvét elvesztve, a szlávok martaléka lett.

Bát-Baján magyar népe azért nem akart a Kazár Birodalom tagja lenni, mert a Van-tó környéki menekültek révén uruki keresztény hitre tért és nem akart Mohamed hívei ellen harcolni. Kovrát már 619-ben felvette a bizánci hitet, s ezzel megkezdődött a szláv papok révén a bolgár nép elszlávosodása. III. Csaba ellenben uruki hitre tért 690-ben. A Nyék törzs vezére, Avitohol már 153-ban felvette Van-tó fejedelemségével a kapcsolatot és nyéki-bolgár települést létesített Sárhelyen, amely 668-ig fennállott. Utána felvette az Albéla nevet, amelyet a Nyékiek után az arabok is így hívtak. Ez a régi Sárhely 515 évig állott fenn, de 20 évenként mindig újjáépítették.

Oposur, aki 720–758-ig uralkodott a magyar határrészen, 740-ben megütközött Marván arab hódító hadvezérrel, s ekkor Jenő fiát a törzsének nagy részével elvesztette. Megyer fiát 755-ben ölték meg. IV. Csaba minden csatát megnyert és 758–792-ig uralkodott. Az ujjur uralkodóház leányát, Aracsillát vette el feleségül. 3 fiuk született: Edemen, Ond és Ellák. Közülük Ond és Ellák elesetek 825-ben a Hamun kalifa elleni ütközetben. Aracsilla arab gyilkosság áldozata lett. Edemen a dúsgazdag Embavért vette el feleségül, a Magyar Törzsszövetség fősámánja lett és 792–838-ig uralkodott. Közben Magyarkáról Albélára tette át a székhelyét, s így kiszakadt a Kazár Birodalomból. Ott Ügyek nevű fia és 2 leánya született. Menyének Önedbeila kazár kagán leányát, Emesét választotta. Gyermekei azonban eleinte halva születtek vagy lányok voltak. Már úgy látszott, Ügyeknek magva szakad, de végül megszületett Álmos, akit az anyja megálmódott, hogy turu sas termékenyítette meg.

Ügyek még az apja idejében, Edemen uralkodása alatt 825-ben kiszakadt a Kazár Birodalomból és felépítette Asszorügyek kamlík táborát, amelyben Asszuporog megkezdte az önálló sámánképzést. Területe lényegében az Avar Birodalomhoz tartozott, de szkítákkal keveredett avar népek lakták. Így a Megyer törzs fősámáni törzsként egyre erősödött. A Nyék törzs, amely az óbolgárokkal közösségben élt 668-ig, egy darabig még adószedője volt a kazároknak, de 850-ben csatlakozott a Megyer fősámáni törzshöz. Az arabok nyomása miatt a magyarok és magyarok törzsei szállingózni kezdtek a Megyer törzs felé. A kazárok ezt nem nézték jó szemmel és gyakran összeütközésbe kerültek a Megyer törzsszel. Álmos 864-ben a Szuvár melletti csatában legyőzte a kazárokat. A Kéri, Keszi és Gyarmat törzs csatlakozott a Magyar Törzsszövetséghez, majd 875-ben Kürt törzse harc árán csatlakozott Álmoshoz. Ekkor a szuvári csata győztese meghirdette a háromszor ötéves sámánképzést és a négyszer négyéves tárkányképzést, hogy az avarok kérésére előkészítse a Magyar Törzsszövetség honfoglalását.

880-ban a Jenő és Tarján törzsek is csatlakoztak, s így a törzsek száma 8-ra emelkedett. Mint tanfejedelem, Álmos megkezdte az avar menekült fejedelmi

ifjakkal együtt Asszorügyek és Kevevár sámán, és tárkány képzését. 890-ben az ogúz-kasszu és kun-magyar menekültekkel, akik az iszlám üldözései elől menekültek a Magyar Törzsszövetség állományába, megalakult az újabb Tíz Nyíl Szövetség.

Ez már 881-ben is éreztette a hatását, mert Árpád nyári gyakorlatként Arnulf császár szövetségében megjelent a bécsi medencében és Szvatoplukot közösen legyőzték. 892-ben elfoglalták a Duna jobb oldalán a székely Pozsony nemzetség tartományát Nyitrával együtt. Itt találkoztak a mosoni avar keresztényekkel. Utána Árpád a tárkány végzős növendékekkel 884-ben, 888-ban és 892-ben az egész országot bekalandozta, hogy 896-ban az Avar Birodalmat könnyűszerrel elfoglalhassa. A sámánképzés ötévenként, 885-ben és 890-ben végzett rokonlátogatási kalandozást, amikor Kurszán megtárgyalta a rokon fejedelmekkel az ország elfoglalását, hogy a nyugati népek zaklatásaitól mentesen élhessenek.

A Jászvásári Nagyszalában 892-ben eldöntötték, hogy a legbővebben termő évben a Tíz Nyíl Szövetséggel elvégzik a Magyar Törzsszövetség honfoglalását, míg a terület visszatartás miatt visszahagyott Gyula és Béla törzzsel és a 8 törzs besenyővel, valamint a szavárd- és baskír magyarokkal biztosítják az esetleges visszaköltöztetés lehetőségét. Így a 2 Tíz Nyíl Szövetség lehetővé tette, hogy az Avar Birodalomban biztosítva legyen a 24 Hun Törzsszövetség létezése. A kettős fejedelemséget Budavár Beavatott Központ vezetésével szervezték, amelyben Esztergomban az Álmos-ház, míg Jászvásáron a Lebéd-ház székelt. A közös nagyfejedelemség azonban mindig Budavárnak az alagútrendszerében tartózkodott.

A Lebéd-ház a mainzi érsekség aranyéhsége miatt az ezredfordulói Nagyszalában követelte a Beavatott Központ lassú áttelepítését Manysiföldre, mint a legjobban biztosított területre. A jászvásári tanácskozáson még a mongolok, tatárok, kunok és a fekete-úzok is részt vettek. Ezen egymást ölő törzseket még nem fertőzte meg a kereszténység hihetetlen pénz- és kincséhsége. Vallási téren fanatikusak voltak, akik megígérték, hogy végső esetben töményeikkel mindig segíteni fogják az Élet templomának fennmaradását.

Ezen külső törzsek gyakran jó szándékú bírálatot végeztek a rokonlátogatásaik alkalmával. Például Taksony Jász síksági uralkodásában azt kifogásolták jóakarólag, hogy a nagyvonalú kereskedelmi engedmények miatt megengedte az országon átvonuló rabszolga kereskedelmet. Taksony ez ellen tiltakozott, de a küldöttség elvezette a fehérvári lóálláshoz a rokonlátogatókat, ahonnan érhető hangokat hallottak. A mainzi érsekség területéről való kereskedők és a Boroszlóban akkor még nagy számban élő avarok ordítozását hallották. Géza, az ifjúsági fejedelem felnyitotta a rácsos szekereket és a kiözönlő avar lakosság érhető nyelven panaszkodott:

– Azért vetettek bennünket rabszolgaságba, mert nem akartuk felvenni a keresztény vallást, hanem uruki-mani hiten akartunk maradni és most hitetlen pogányként akarnak bennünket eladni a bizánci rabszolgapiacra!

Már Bulcsu is tapasztalta 948-ban Bizáncban, hogy azon avarokat, akik nem akarták felvenni a horvát nyelvet, a keresztény hittérítők Bizáncban eladták a ma-

inzi kereskedők révén rabszolgának. Ugyanezt tapasztalták az Encs-Ibos vonalán és Bécs kurgánban is, hogy azokat, akik nem akarták a római katolikus hitük mellett a német nyelvet is elsajátítani, rabszolgáknak vagy gályaraboknak adták el. Az ilyen népirtás ellen már Jászvásáron is tiltakoztak, de Szakszinban a 216 tárkánytörzs összejövetelén erősen tiltakoztak az erőszakos hittérítés miatt Mohamed és Buddha hittérítőit illetően, nemkülönben a pópák és a nyugati hittérítők esetében is. Ezért nem lehetett Taksony nagyfejedelem.

Géza uralomra lépésekor az első intézkedése az volt, hogy megszüntette a ma-inzi érsekség híveinek a rabszolgakereskedelmét. Ezért elrendelte a fehérvári kereskedelmi út Győr és Fehérvár közötti ellenőrzését. Sajnos, a ránehezedő nyomás ellen másként nem tudott védekezni, mint az akkor szokásban lévő módon: az uralkodóházak összeházasodása révén biztosították a hosszabb-rövidebb ideig tartó békét. Az Ottók bizánci házasságát vette alapul, s így Sarolt befolyására engedélyezte fia házasságát a bajor Gizella hercegnővel. Vajk felvette István vértanú nevét és Tünde-Csege halála után feleségül vette Gizellát. Sajnos, ezért nagy árat kellett fizetnie, mert Avariát át kellett engednünk a bajorok terjeszkedésének, de ennek fejében biztosítva volt, hogy István tulajdona marad Pannonföld minden gazdagságával együtt. Nyomban megindult Fekete Arnó egykori salzburgi érsekségének németté való megszervezése. Amelyik avar család nem akarta felvenni az uruki-mani hite helyett a római katolikus vallást, azt valami módon eltüntették. Agyonverték a még nem munkabírókat, az erős férfiakat pedig gályarabságra vagy rabszolgaságra ítélték. Az erős nőket cselédeknek, vagy a szépeket háremekbe szállították. Mindenféleképpen csak gazdagodtak. Az avaroknak ebben az időben pedig már padlófűtéses keresztény templomaik voltak. Fekete Arnónak, a salzburgi avar érseknek nagy papi serege volt, de később igen gazdag családját teljesen kiirtották csak azért, mert ők avaroknak vallották magukat.

Attól a perctől kezdve, amint Olga kievi fejedelemszöszny Bizáncban felvette a bizánci ortodox katolikus hitet, megkezdődött a besenyők keresztény hitre való megtérítése. Kurja besenyő vezér szövetségbe szegődve megölte a „Kazárölő hőst” és koponyájából ivókupát készíttetett, de nem minden besenyő vezér volt ilyen kegyetlen. Azonban ez ürügyül szolgált a besenyők irtására. A hittérítők először csak szépen, boroskancsók ivásával kezdték a hívőknek valót térítgetni, de amint egyházközséget alapíthattak a besenyők lakta vidékeken, ragaszkodtak ahhoz, hogy a keresztény hittel együtt vegyék fel az orosz nyelvet. A legnagyobb teher a besenyő társadalmat érte, mivel a kettős fejedelemség révén, ha a Magyar Törzsszövetségben harcolni kellett, mindjárt a besenyő társadalomhoz fordultak, akik a meggazdagodás reményében mindig kaphatók voltak egy kis háborúskodásra. Ezt egyébként a 24 Hun Törzsszövetség egyik alaptörvénye is előírta. Másik oldalról pedig a bizánci hittérítők ritkították meg soraikat. Azonban az Arvisura kincsek, a Szövetség Ládájának kimenekítése beindításakor még egységes volt a kettős nagyfejedelemség. Endre-András herceg István király nyomdokain haladva Bölcs Jarosláv leányát vette el feleségül és minden oldalról támogatta Endre, Béla és Levente megbízatását, mert a Lebéd-ház révén a besenyők új fővárosában,

Szakszinban Erdeljü Gyula fia, Kipcsák nagyfejedelem uralkodott. A keresztény besenyők elismerték az uralmát, de nem voltak hajlandók a pópák tanácsára idegen érdekért harcolni.

1028-ban az 1001-ben született Kipcsák nagyfejedelem volt a lényegében már megszűnőben lévő kettős fejedelemségben hatalmon. Az 1030. évi pusztaszeri Nagy Süánon az öregedő István királynak akartak segíteni az utána következő király személyének kiválasztásában. Azt maga Kipcsák nagyfejedelem is elismerte, hogy a királyi székek jogos örököse csak a győztes Endre-András herceg lehet, mivel a német-orosz barátság révén ő felelt meg István király igényeinek a leginkább.

Sarolt azonban már István házasságával is csökönnyösen ragaszkodott az Ottók bizánci házassági mintájához, hogy elismert uralkodó legyen a fia keleten és nyugaton is. Ezért félredobta Tünde-Csege fiait, akik Székelyföldön beolvadtak a nemességbe. Konokul ragaszkodott Imréhez, akivel olyan szerencsétlen házasságot kötöttek, hogy gyermekük nem születhetett. Még jó, hogy megszületett a kis Pósa.

Jéne arbag rimalányt férjhez adták Radnót vitézhez, aki egy kis falut kapott a rimalányok völgyében. Minden évben egyszer Fehérvárra jött a kis Pósaival és ilyenkor István király öregkori fájdalmai közepette beteges napjait megédesítette ez a találkozás. Nagyon szerette a virgonc kis unokáját, aki őt csak „Tatának” nevezte. Erről ismerte fel, hogy a kis Pósa valóban az unokája, mert édesapjának udvarában ő is így nevezte az öreg hittérítő papokat. Tehát az Arvisura törvények értelmében sem Istvánnak, sem Imrének nem szakadt magva a 24 Hun Törzsszövetségben, de az ilyen származás nem volt megengedhető a nyugati keresztény világban. Viszont a Gilgames-ház törvényei alapján ugyanolyan jogú utódok voltak Vajk és Imre keresztény házasságán kívüli gyermekei, mintha nyugati keresztény, érdekházasságokban születtek volna. Ezt István király maga is elismerte, hiszen halála előtt legjobban a kis Pósat szerette, mert ilyenkor félretett minden államfői vagy egyházszervezői munkát, ha a kis unokája a Tatával akart játszani. Ha Pósaival játék közben Gizella megzavarta, szemrehányóan nézett bajor feleségére.

Az Anasztáz-Asrik érsek által nevelt és vezetett főpapság kiirthatta a rovásokat, megtervezhette Ilona hercegnő fiának, Péternek a király utódlását. Mégis a legelső alkalommal az Álmos- és Lebéd-házi hercegek a törzsfőkkel a Lebéd-házhoz tartozó Aba Sámuel választották meg királynak, aki Péter elzavarása után bevezette a régi közös földművelést, s az emiatt lázadó pannonföldi 48 vendég főurat kivégeztette. Ezért a pannonföldi főurak és a papság a gyepek kapuin át a nyugatiak hadseregét az országra beengedte és újból Ilona fia, Péter lett a király.

A ménfői csatában Aba Sámuel és Csaba nádor is elpusztult, de Piroška, a király felesége, István király nővére kisebb sebesüléssel megmenekült. Pétert azonban a Vata-féle uruki-mani és pogány lázadás a királyságból rövidesen elzavarta, s nemsokára a sebesüléseibe belehalt. Utána a pusztaszeri Nagy Süán győztese, I. András-Endre lett a király, aki később nyugat felé úgy igyekezett lekötni az ellenséget, hogy a fiával, Salamonnal elvétette IV. Henrik császárnak a sógornőjét, Juditot. Ekkor már Béla herceg terhei is könnyebbek lettek, mert nem kellett folyton

a nyugat felől betörő ellenséggel küzdenie. Nyugodtan folytathatta most már kelet felé a 24 Hun Törzsszövetség sorainak rendezését.

Az Arvisura kincseknek és a Szövetség Ládájának kimenekítésében a legnagyobb terheket vállalta és létrehozta Szakszinban az 1045-ben megtartott rendkívüli Nagyszalát, amely kelet felé a dolgainkat rendezte. Minden eshetőségre számítva megnyerte a mongol-tatár-úz-kun féle népek maradáknak a támogatását. Lengyel felesége révén a lengyelek mindenféle segítségére is számíthatott. Ez nagy segítséget jelentett az osztrákokkal szemben.

Szakszinban az összegyűlt 24 Hun Törzsszövetségi vezetők megállapították, hogy sem Péter nem lehet király, mivel a Lebéd-ház ellenzi, sem Aba Sámuel nem lehet, mert vissza akart menni az ősközösségbe és ennek az állapotnak az Álmos-ház ellene van. Viszont Atilla kardját, mint ősi jogot Endre-András vitéz szerezte meg a pusztaszeri viaskodáson. Ezt maga István király is elismerte. Ezen kard most nála van Keveváraban. A Szent Illés székesegyházban a fejedelmi ifjak felesküdték az ősiségre. A Szakszinban hozott döntés szerint felszólították Endrét a trón elfoglalására.

Amikor Aba Sámuel a remélhető béke érdekében lemondott a bécsi medence birtoklásáról, a 904-ben csalárd módon megölt Kurszán tárkányfejedelem halotti urnáját is visszaadták, és ezt Béla lengyel vitézei Tessenen keresztül Kevevárába vitték. Levente főaltás és a fejedelmi ifjak vezetésével Endre-András is megjelent a vereckei szorosnál, ahol már várta őket a Péter zsarnoksága ellen fellázadt nemesség, akik már István halála után is inkább szerették volna látni a megvakított és majdnem süketté lett Vazult a királyi székben, mintsem egy csicsergő olasz dalnokot. A nemesség és a harcosok nem annyira a szentté javasolt királynak a rendszerét akarták visszaszárni, hanem az ősiség és a vitézség állapotát szerették volna elérni. Sokan akarták az uruki, érdeknélküli kereszténységet. Még a táltosok hitében is kiegyeztek volna, csak ne kelljen a nyugati zsarnokságot és a hazug szemfényvesztést eltúrni.

Söpte Szavárdi és Géza fiaiban látták az Álmos ivadékok Árpád vérének tovább folytatását. Sokan szerették volna inkább látni István és Géza művének összeomlását. A kiszolgált vitézek és erdőelvi népek elkezdtek a papokat gyilkolni. A behívott vendégek és az elnémetesítés hívei Péterrel együtt igyekeztek menekülni. Úgy kellett neki, mert a magyar nemességet megvetette és részegen csak a németekkel ordítozott, majd olaszokkal tivornyázott. Pétert elsősorban az 1041-ben összegyűlt főurak zavarták el Fehérvárról, aki II. Konrád fiához, III. Henrikhez futott. Róma helyett ekkor a szellemi központ Mainzba tevődött át és Nagy Károly Birodalmát akarták megvalósítani. A Pannonföldön birtokhoz jutott németajkú főurak ennek a nagynémet birodalomnak a felújítását akarták Pannónia elszakításával elérni. Aba Sámuel az ilyen, magyar állameszménytől eltávolodott összeesküvő főurakat kivégeztette. A 48 német kivégzése bántotta az ártatlanságuk tudatában megsértett németajkú főurakat, s megbízottjaik III. Henrikhez futottak. A császár nagy sereggel jött az országba, akiket a főurak átvezettek a jól őrzött gyepükön a Fer-

tő-tavainál és a Péterhez hű nemesek és III. Henrik seregei Ménfőnél 1044. VII. havában győztek Aba Sámuel ellen.

A császár ekkor újból I. Pétert ültette Fehérváron István király trónjára, aki hűségsküre és adófizetésre kötelezte Pétert, aki a nagy király sírjánál örök hűséget esküdött. Az újonnan jött vendégek azonban nem István király akarata szerint való vendégek voltak, hanem a németiség adószedői. Igaz, hogy István király is német segítséggel győzte le Árpád-házi rokonságát, de nem fogadta el a hűbériiséget. III. Henrik fenntartotta magának azon jogot, hogy azt fog mindig a királyi székbe ültetni, akit akar. A német sereg hangos ordítózással ünnepelte a császárt, aki még a pápákat is elzavarta a zsinatokon, ha neki úgy tetszett. Örült Pannónia meghódításának.

1045 júliusában Péter még ott sütkérezett Fehérváron a vendégül látott III. Henrik mellett, aki Krisztus helytartójának nevezte magát. Szőrcsuhát öltve, német katonáival Kyriét zengve ünnepelte a kereszténység nagy győzelmét egy másik keresztény ország leigázásával.

Endre, Béla és Levente a szakszini rendkívüli Nagyszala után a Lebéd-házra támaszkodva a keleti rokonok támogatásával fokozatosan előzőnlőtték a keleti országrészeket. Elsősorban Vatát, az erdőelvi kiskirályt nyerte meg céljainak. Péter le akarta váltani Vatát a Lebéd-házat megillető tisztségéből, de Vata nem a német csatlósok vezetésével, hanem a békési és kolozsvári zendülők élén vonult Fehérvár ellen. Béla herceg irányításával, aki kitűnő hadvezér volt, még a Szent Illés székesegyház alagútrendszerében kitervelték az ország visszaszerzésének haditervét. Levente főtáltos pedig sorra járta a Vata-féle uruki keresztények szálláshelyeit és a sámánista őshitű kegyhelyeket. Nyomban útba indította a fellázított egységeket Fehérvár felé.

Endre-Andrást először ortodox bizánci hitre keresztelték meg. Nyugodt természetű ember lévén, megfontoltan közelítette meg a Tisza vidékét. Gyulafehérváron Vata tanácsára megkeresztelkedett az erdőelvi római katolikus püspökségen sok ezer vitézével együtt. Levente főtáltos inkább az ősi hitet képviselte és az Arvisura kincsek áttelepítésével volt a leginkább elfoglalva. 1045 telén már Jászvásár térségében állomásoztak. Boja fia a Lebéd-házból, a Vata nevű uruki püspök, s egyben kiskirály az uruki hívők tömegével indult el a békési tájakon át a „Krisztusi helytartó” ellen. Endre javaslatára a magyar nemesekkel és lovasokkal Béla herceg megakadályozta, hogy a hűbériiséget elfogadott Péter újból kifusson a lázadás elől az országból. Vata serege elfogta Pétert. A Szakszinból jött sámánista tömény teljesen össze akarta kaszabolni, Vata azonban az uruki töménnyel megmentette.

Egy óvatlan pillanatban azonban a Szakszinból jött őrség a „Szemet szemért” ősiségi törvény alapján Vazulhoz hasonlóan a szemét kitolatta. Péter a dulakodás közben megsérült. Így került panaszával Endre-András elé, aki megjegyezte:

– Látod Péter, veled is azt csinálták, mint Te cselekedtél a mi katonáinkkal, a „Krisztusi helytartó” birodalmában! – Henrik hűbérese így halt meg vakon sérüléseiben, vérmérgezésben. A Szakszinból jött töménnyel már Vata sem bírt. Minden püspököt, magát Gellért püspököt is kivégezték az egyik hírszerző csoportjuk

révén. Endre csupán az Árpád-ház püspökét tudta megvédeni, aki küldöttségben éppen nála járt. Ugyanis Erős Csák unokája igen fiatalon lett az uruki püspökség vezetője, aki III. Zoltán 1036-ig uralkodó kisfejedelem fiaként Vata udvarában nevelkedett.

Endre helyzete világos volt. A lovasnomád fejedelmek ravaszságával időnyerésre törekedett, hogy aztán minél keményebben léphessen fel. A legfontosabb feladatának azt tekintette, hogy a sámánista lovas-besenyőket visszairányítsa Szakszinba és Kevevárába, Levente főáltos parancsnoksága alá. Az uruki hívők töménye már szelidebb alakulat volt, akik rendfenntartóként előzőnlőtték Pannonföldet. Endre 1046 őszén pünkösdi királyságának emlékére István király sírja mellett 3 magyar származású püspökkel megkoronáztatta magát. Gerecsák uruki püspök, Csaba nádor fia, a váci püspök és az esztergomi érsek tette fejére az uruki koronát a Szent István sírja mellett lévő ereklye koronával együtt. Azonnal megtiltotta a keresztények üldözését. Keresztény államok között nem is tehetett mást. Követeket küldött III. Henrikhez, hogy annak az elhamarkodott, gyors cselekedetét megelőzze.

1050-ig a német csapatok nem jelentkeztek, mivel a német császárságban belső viszályok voltak. Endre hatalmát kiterjesztette a közeli lengyel, cseh és osztrák területekre adófizetés végett. Ezek apróbb előkészületi csatározások voltak Béla herceg vezetésével, aki a nyugati határövezeteket megerősítette. III. Henrik 1051 tavaszán Dél-Pannóniában átlépte csapataival a határt és a Balaton felvidéken akarta elérni Fehérvárt. Előtte végig dúlta Koppány földjét. Gerhad püspök élelemmel megrakott hajókkal a Dunán lefelé ment, míg Bretisláv herceg a csehekkel pusztítva a Duna baloldalán haladt előre.

Béla herceg, a hadvezér, keleti módszert alkalmazott. Mindent kiürítettek a hadak útjából, és elvágták a nyugati csapatoknak az összeköttetését. Csellel a hajóhadat megfúrták. Koholt császári paranccsal a csehek visszairányították, mint ha veszély várna rájuk. III. Henrik seregeit kiéheztették és elkezdték nyílzáporral ritkítani. Endre seregei a hátukba kerültek és vezényszóra a kiéhezett németeket minden oldalról megtámadták. Így a fehérvári bevonulás III. Henrik részéről csak álom maradt. Csákvárról is megindult a Csák had a Vértes irányába. Henrik csapatai meginogtak és csak egy gondjuk maradt, minél előbb kimenekülni ebből az országból, amelyet újból hűbériségbe akart taszítani. „Krisztus helytartójának” vitézei elhánták vértjeiket és fegyvereiket. A császár szerencsésnek mondhatta magát, hogy az országhatáron újból visszajuthatott. Kapuvárnál a hidat is felgyújtatta, nehogy a magyarok csapdájába kerüljön. Így az utánuk özönlő német testőrségét Béla nyilasai lemészárolták. Endre azonban nem hagyta üldöztetni a német sereget, sőt békét ajánlott a császárnak. Endre és Béla csapatai nagyon megtépázták III. Henrik tekintélyét.

Endre hírnökök útján úgy értesült, hogy a császári hadak újból Magyarországot készülnek meghódítani. Ekkor Endre IX. Leó pápához fordult. Endre György kalocsai érseket küldte Rómába azzal az üzenettel, hogy könnyen előfordulhat azon eset, hogy Magyarország elfordul a római katolikus egyháztól és összefonódik az

ujgurföldön államvallássá lett Uruki-mani keresztény egyház, vagy pedig a bizánciak vezette keresztény hitre tér át. A pápa vállalkozott a közvetítésre. Endre még az évi adót is hajlandó volt kifizetni.

III. Henrik nagy sereggel jött lefelé a Dunán és Pozsonynál már támadott. Nagy erővel megkezdte a vár ostromát, a székelyek azonban hősiességgel ellenálltak. Leó pápa közben Endre kérésének eleget téve, személyesen jelent meg Henrik táborában a béke közvetítése végett. Endre ekkor már nem volt hajlandó adófizetésre, mert a szakszini és uruki-mani töményekkel győzött. Amikor Béla a Csörsz vonalbeli tárkányokkal mind a Dunán, mind kétoldalt a szárazföldön rohamra indult, III. Henrik kitűzette a pápa és a béke fehér zászlaját.

Endre a béketárgyaláson azonban, látva Béla herceg hatalmas katonai erejét, már nem volt hajlandó az adófizetésre, mert Béla győzött. Ez a pápát is ingerelte és Endrét ki akarta átkozni az egyházból, mivel nem volt hajlandó a császárnak adót fizetni. Henrik azonban nem számolt a 10 000 lovassal felvonuló szakszini töménnyel, amelyben bőven voltak fekete-újak és kunok is, akik a 2 hónapi csatározás során rémületet keltettek. IX. Leó is meggondolta a fenyegetést és a győzelem láttán nem történt meg a kiközösítés.

Az Atilla kardját őrző I. András-Endre király, aki pogányként élt apja udvarában, még Levente főtáltos temetésén is részt vett Taksonyon, amikor a testvérét a felesége halotthamvasztásos urnájával pogány módon eltemették Gerecsák uruki püspök jelenlétében. Ezt még a pápa is szemére vetette a királynak, aki az ősi temetést azzal indokolta, hogy ők az érdeknélküli szeretetvallásban éltek és haltak meg.

Nyugat vezető körei követelték Pannóniát, mivel azt a római, majd az avar korszak után Nagy Károly hódításaként német tartománynak tartották. Béla viszont azt hangoztatta, hogy Róma előtt a pannonok már 24 Hun Törzsszövetségbeli népek voltak, akiket csellel 50 év alatt legyőztek, majd Atilla hadai szabadítottak fel az elnyomás alól. Az avarok 300 évig uralkodtak az Encs vonaláig. István király pedig a házasságával biztosította a Pannonföldre való jogát. Atilla kardját Endre király a Lebed-háztól örökölte. Élete egyik céljának tekintette, hogy Atilla honfoglalása nyomán a Pannonföldre való jogukat kiharcolja, hiszen a 24 Hun Törzsszövetség fővárosa a központi fekvésű Szerém lett Bató pannon király uralkodása alatt. Később a bizánciak Szirmiumnak, majd a kereszténység felvétele után Szávaszentdemeternek hívták.

Endre 1055-ben megalapította a tihanyi apátságot, amelynek a magyar származású tagjaira bízta a tájékoztató népszámlálást. Pásztó, Zebegény és Pentele domonkosrendbeli szerzetesei járták be az országot és a szakszini, majd jászvásári Domonkos rendbeli együtt az eredményeket Tihanyban állították össze. Csaba nádor fia Pomáz, a népszámlálás eredményét Endrevárban az Öreges Tanácsa elé tette. Endre és Béla ekkor úgy döntöttek, hogy a pozsonyi csatához hasonlóan a legvégső esetben a Szakszinban kötött egyezményt igénybe veszik. Erről az egyezményről az egyházi körök a mainzi érsekséget is tájékoztatták.

Endre király felesége révén Kelet-Magyarországon tartózkodott. Levente korábbi tanácsára felelevenítették a Csodaszarvas és Csaba királyfi mondáját, a hunokkal és avarokkal való azonosságunkat és a Pannóniához való jogunkat. Kevevárának Szent Illés székesegyházából hazajövet a rovókkal megörökítették, de most már latin betűkkel a sokezeréves regevilágunknak leírását Levente elbeszélése nyomán. Annak egyik példányát Levente-Ildikó-Ibolyához, az Árpád-ház urukimani temetkezési helyéhez közel, Taksonyban eltették. Endre, Béla és Levente ezen leírást akkor kezdte el, amikor Bretiszláv cseh herceghez menekültek.

Később Endre és Levente Kievben nyert menedéket, ahol megkezdték az Arvisura kincsek kimenekítését. Béla ekkor Lengyelországba ment, ahol Szár László Szent Vladimír egyik leányát, Adelajdát vette el feleségül. Ennek kapcsán Béla Kázmér herceg testvérét, Riehát, vagy közkedvelt néven Rixát kérte meg. A Pomerán herceg párviadalon való legyőzése után a szépséges leányzót feleségül vette.

Béla is csatlakozott az Arvisura kincsek kimenekítéséhez és a rovás emlékek lemásolásához. A Kevevárából való elszállítás után az összes lemásolt Arvisurákat Béla herceg hozta haza és gondoskodott a Domonkos rendben való elhelyezéséről. A függetlenségi harcokban Béla herceg hadvezéri tehetsége előnyösen kibontakozott. Endre királyunk kérte, legyen segítségül a németek legyőzésében. Ekkor Béla otthagyta a felesége birtokát és berendezkedett az ország védelmére, mivel Endre megígérte, hogy utána ő lesz a király. Endrének azonban 1053-ban váratlanul fia született. III. Henrik, a nagy ellenség 1056-ban meghalt. Anasztázia húgát a francia II. Róbert fia vette el, s Endre király is nyugat felé igazodott. III. Henrik leányát, Juditot kérte feleségül Salamon fia részére, aki IV. Henriknek a nővére volt. Közben a cseh Bretiszláv nagyobbik fia a herceget elűzte udvarából, az Endréhez menekült és feleségül kérte Endre leányát, Adelheidet, s így bátyja az öccsét visszahívta a Morva hercegségi birtokaira.

Ekkor jött rá Béla az ellene irányuló cselszövényre. Pamír fia, Zombor figyelmeztette, hogy válaszút elé állítják, de ő csak a kardot válassza. Várkony várának ispánja is a fülébe súgta:

– Ha kedves az életed, a kardot válaszd! – Béla csak akkor értette meg, hogy a volt fősámán fia és Kökény fia, Pereg ispán is az ő híveinek táborába tartozik. Íme, most előtte van a korona és a kard. Rögtön eszébe jutott, mire figyelmeztették. Endre zordonan kérdezte:

– Kard kell-e a fővezérséggel? Vagy pedig a királyi korona?

Béla kényszerhelyzetében a kardot választotta. Ennek azonban hamar híre ment mindkét fejedelmi házban és Szakszin térségében. Béla családjával együtt azonnal a lengyelországi birtokára és felesége rokonaihoz ment, mert érezte, hogy szöszező bátyja mellett nincsen többé biztonságban.

Salamont az apja már 5 éves korában, 1057-ben királlyá koronáztatta, bár ez ellentétben volt az Árpád-ház alkalmassági törvényével. Ez a Turul nemzetség ősi joga volt. Hiszen még István király is megrendeztette pütkösdi királyság címén a pusztaszeri Nagy Süánt, amelyben Endre győzött. Zsolt csupán azért került a fe-

jedelmi székbe, mert Árpád fiai közül csak ő született a Jász síkságon, bár Zoltán-Zsolt fejedelemsége kezdetén már kitűnő lovas volt.

Taksony már közel 20 éves volt, amikor Zoltán-Zsoltot először egy kis szélütés érte. Bár lovagolni még tudott, de Taksonyt megbízta a kisfejedelmi tisztség vezetésével. Nagyfejedelemmé azonban a Lebéd-házi Gyulát, majd utána 955-ben az Álmos-házi Derencsényt választották meg, mivel ő több nyelven tudott beszélni. Még István királyt is meg lehetett érteni, hogy Imrét, majd halála után Pétert, Ilo-
na hűgának fiát jelölte maga után, mert féltette a királyságot. Béla azonban éppen olyan keresztény volt, mint Endre, aki a fia jövőjét féltette. A koronázási szertartásban értette meg Béla, hogy följe akarnak emelni egy kisfiút, pedig Endre neki ígérte a királyságot. Ennek mindkét uralkodóház ellene volt és Béla mellé állottak. Endre, érezve az igazságtalanságot, német segítségért folyamodott, amit meg is kapott. Búnultsága ellenére mégis lóra szállt. Alattvalói a német barátság miatt elfordultak tőle.

Béla a Lebéd-ház vitézeivel, mint kiskirály érkezett meg lengyel segédcsapa-
taival és keletről a szakszini töménnyel, akik között kunok és fekete-úzak is bő-
ven voltak. Egész Pannonföldre kiterjedtek a harcok. Endre hívei és a németek
vitézül küzdöttek, de Béla hadvezéri tudása kibontakozott és a németeket kiverte
az országból. Endre is elmenekült, de szélütésében erősen hátráltatva alulmaradt
a harcban és leesett a lováról. Megtiportan Zircre vitték, ahol az apátságban meg-
halt. Innen a tihanyi apátság templomába vitték és eltemették.

Bélát a püspöki kar jelenlétében megkoronázták 1060 decemberében. Három-
évi munka után az országot teljesen rendbe hozta. Legfontosabb cselekedete az
volt, hogy az uruki-mani és a római katolikus kereszténységet egybeolvasztotta.
Egy kikötése azonban volt, amit a papság is elfogadott, hogy a papok nőülését
az uruki szertartás szerint kell elvégezniük. Ugyanis az urukiak csak egyszer en-
gedték meg papjaiknak nőülését, ha azt gyermekáldás is követte. Halálozás után
a gyermektelen papok még egyszer nőülhettek a gilgamesi törvények szerint,
amik előírták, hogy a természet törvényeit csak az Égiek szabályozhatják. Isten hi-
tének hirdetői csak olyan férfiak lehetnek, akik legalább egy alkalommal vállalják
a házasemberek fáradalmait.

Béla védelmébe vette a falvak elnyomott népét az uzsorások ellen. 2400 telepü-
lés bíróját hívta meg a fehérvári népgyűlésre. Vata kiskirály fiának, Jánosnak azon-
ban nem tetszett az uruki papokkal való rendelkezése, ezért a Szakszin térségéből
benősült sámánistákkal és a falvak elégedetlenjeivel megindult Fehérvárra. Mivel
a falvak bírái, különösen az országszéli falvakból többedmagukkal jöttek, a király
besúgóí pogány megmozdulásnak vélték a hívottnál nagyobb lovascsoportokat.
A német vendégek ezt igyekeztek megakadályozni és emiatt öldöklés támadt.
A szabad ország, szabad nép elvével németellenes hangulat kezdett uralkodni.
Az újabb német vendégeket szerették volna az akadályoztatás miatt kiűzni az or-
szágból. Béla a nagyszámú kérelmező miatt háromnapig gondolkozási időt kért,
mely időt a királyi lovasság rendbehozására fordította és az ősiséget visszakövetelő
tömeg ellen fordult. Serege kivonult Fehérvár kapuján. A németek fellázították

a nemességet az uruki egyház követelése miatt, hogy vezessék be az uruki-mani biblia terjesztését, öljk le a harácsoló papságot. Ekkor a haladékot követelő német lovagok győztek, mivel nem javasolták a haladás visszafelé való fordítását, hanem a harcias tömeg lemészárlását követelték. A lázongó tömeg nagy részét szétverték és megfutamították. Egy Kevevárából visszajött rimalányt is foglyul ejtettek, aki azt követelte, vezessék be a rovások vésését a nemzeti öntudat emelése végett. Zombor testvére, Miltény leánya a sok csatlósnak ellenállt és sebzett, bilincses lábáról inkább a húst lerágta, de étket nem vett magához és az uruki-mani biblia védelmében 5 nap múlva meghalt. Béla sírt a fejedelmi lány temetésén.

Salamon német származású hívei nem álltak el a bosszútól, hanem az ország lakosait a zavargások megtorlása miatt Béla ellen hangolták. Hiába bánt velük annak idején kesztyűs kézzel, ők inkább Salamont akarták a trónon látni. Salamon hívei készen állottak a háborúra.

Béla feleségét is rokoni szálak kötötték a nyugati uralkodóházakhoz. Rixa királynő nagyanyja, Matild II. Ottó leánya volt, tehát Béla valamennyi gyermeke utódja volt a német császári háznak, így unokatestvérségbe kerültek Imre herceggel is.

Béla mindent elkövetett a béke érdekében. A bátor párviadalok hőse nem resztelt, hogy erőfeszítéseket tett a békéért. Azonban fegyverkeznie kellett, mivel látta törekvéseinek hiábavalóságát. Értékes pénzt veretett. Szekszárdon egy bencés apátságot alapított örök nyughelyéül. A németek erősen készültek a háborúra, ezért le akart mondani a trónról. A németek ezt ravaszságnak vélték, és nem akarták Salamon legyőzőjét meghagyni az országban. Béla szenvedélye az építkezés volt. Saját maga Dömösön építtetett magának egy nyári lakot, ahol összeomlott egy saját készítésű alkotása, amely alatt halálosan megsebesült. A Lebéd-ház tagjai azt állították, hogy a felbérelt német építészek az állványzatot megrongálták, hogy az Béla királlyal együtt leszakadjon és a király meghaljon.

Béla azonban sebesülten is hadba szállt. Amikor a pannonföldi magyarság első győzelméről értesült, a legnagyobb békevágya mellett is vérmérgezésben, 1063. IX. hó 11-én meghalt. „A regubeli herceg tűnt el a szerzetesi király helyett, a lovgias király személyében.” – mondta Gerecsák, az uruki püspök. Temetése napján az összes uruki-mani templomban megkondultak a harangok. A római katolikus harangok hallgattak, mivel a nyugati papság szerint Salamont már korábban megkoronázták.

Béla halála után az Álmos-Lebéd-ház törvényei szerint Salamon került – de most már jogosan – a királyi székbe. Az Endre uralkodásának végén kialakult német barátság meghozta a sikert Salamon uralkodásának megkezdésével. A Salamont trónra ültető Nordheimi Ottó vezette sereg megtette a kötelességét, ezért IV. Henrik helyett Salamon anyjától megkapta Atilla kardját. Így a magyar királyi udvarban a német vendégek hatalma még jobban megnőtt, mint Péter korában. Kökény fia, Pereg viszont azt állította, hogy Kevevárban Geréb kardkovács elkészítette Atilla kardjának mását, az eredeti Atilla kardot azonban az Élet templomába szállították.

Béla fiai elfoglalták apjuk hercegségét, a kiskirályság egykori területét, bár az ország keleti kiskirálysága nem a béke céljait szolgálta. A jászvásári kiskirályságot Levente fia, Daróc örökölte Béla trónralépése után, aki soha nem hagyta el székhelyét, csupán a Lebéd-házzal szemben gyakorolta a beosztását, s inkább Szakszin felé igazodott. Kipcsák legkisebb leányát vette feleségül és Kipcsák halála után Szakszinba költözött.

Salamon, aki csupán 10 éves volt, amikor újból Fehérvárra került a királyi székbe, igen szerette unokatestvéreit, Géza, László és Lambert hercegeket, akik serdülő ifjakként főként az erdőelvi kiskirályságban készültek a királyi hatalom átvételére. Az ország társadalma a lovagias Béla fiai köré csoportosult. A kinevezett püspököknek olyan nagy hatalmuk volt, hogy a bakonybéli remetéből püspökké lett Gellért, Csanádi püspök még Aba Sámuel is megintette kegyetlenkedései miatt és azt is megtagadta, hogy a fejére tegye a királyi koronát. A kalocsai érsek viszont nem helyeselte, hogy Salamon és Béla fiai között később megromlott a viszony.

Béla fia, Géza herceg ekkor már vitéz, lovagias ifjú, de igen békés természetű volt. A nép szemében különösen feltűnt Géza és László hercegek ravaszságtól mentes természete. Eleinte mindhárman közösen vezették hadjárataikat. Salamon a harcban nem ismert irgalmat. Géza megfontolt, óvatos volt és ha győzött is, engedelkeny volt a megkegyelmezésben. László ellenben mintha 2 társának csak a jobbik oldalát tette volna magáévá. Hiányzott belőle Salamon vad haragja és bosszúállása, de nem volt olyan óvatos, mint Géza. Benne gilgamesi erő rejtett.

Délen a bizánci uralom alá került besenyők görög biztatásra betörték az országba. Ekkor a király a hercegekkel együtt harcolt az ellenséggel és elfoglalták Nándorfehérvárt, amit bolgárul Belgrádnak neveztek. A győzelem után mindenki Géza herceg csapatai felé tódult, mert az ellenség tudta róla, hogy békülékeny természetű. Salamon felé csak kevesen tartottak, s ez megnövelte féltékenységét, amit a német lovagrend szándékosan szított. Vid ispán szerint VII. Dukasz Mihály bizánci császár békekövetséget küldött a magyarokhoz, s Gézánál álltak meg, Salamont figyelemre sem méltatták. A kalocsai érsek békességre intette az ifjakat, de Vid, aki maga is a hercegség birtokosa akart lenni, mindig ingerelte Salamont. Géza, László és Lambert hercegek megéreztek, itt valami készül ellenük. Az Élet templomából is vészt jósoltak.

László Oroszországba sietett, de nem kapott segítséget. Végül Ottó morva herceg, a sógora adott segítséget. Seregeik már Vácnál jártak, mikor szembetalálkoztak a menekülő Gézával, akinek seregét Kemejnél Salamon szétverte. Salamon Szekszárdnál táborozott, s betért a Béla alapította templomba. Vid unszolta a királyt, most támadja meg Gézát, amíg a hercegek seregei nem egyesülnek, s így Gézát megvakíttathatja. Salamon reggelig gondolkozott. Béla szekszárdi templomának apátja lóra ült és hajnalban értesítette Gézát, hogy meneküljön. Minden hű emberét elvesztette már, amikor Vácnál Lászlóval találkozott. László telítve volt harckészséggel, amellyel Gézát is megerősítette. Egyesült seregeik 1074. III. 14-én Mogyoródnál győztek, ahol a magyarok, németek és csehek egymást mészárolták. Bátor Opos és Aba Péter a viszályt okozó Vid ispánnal ottmaradt a csatatéren. Sa-

lamonnak menekülni kellett, s német segítségért sietett. A Vászoly unokák harcában mintha Endre és Béla megholt serege támadt volna egymásra. Géza és László hercegek az ország urai lettek. Ennek az ország népe örült a legjobban, mert már régen Gézát szerették volna látni a királyi székekben.

Gézának erős fenntartásai voltak az uralom elfogadásában. Régen az volt szokásban, hogy a jövőendő uralkodó eltüntette elődjét és sok esetben saját maga tette a fejére a királyi koronát. Géza azonban Béla természetét örökölte, le akart mondani a koronáról. Az uralmat ugyan elfogadta, de nem hadvezérként, hanem bűnbánó szerzetesként uralkodott. Végeredményben a győztes hadvezér László volt, aki nem vágyakozott a királyi koronára. László kiskirályként kelet felé rendezte a dolgokat. Elődeik házassága révén nyugat felé jó összeköttetések voltak. Ezt Géza a kezében tartotta és biztosította az ország nyugalmát.

Jó, hogy a mogyoródi csata a közkedveltségnek örvendő hercegek javára dőlt el, mert az ujugurföldig húzódó legelőterületek lovasai megmozdultak. Budavár Beavatott Központja ugyan már elköltözött a Szent Urálbérc Öregéhez, de az Álmos-házi királyok még mindig Fehérvár térségében temetkeztek. A Fehérvári Törvénynapok István király emlékét megőrizték, pedig nemcsak az újonnan jött Magyar Törzsszövetségnek a tagjai voltak zabolátlanok, hanem Kabarföldön, a palócságban és Székelyföldön is voltak a tiszántúli ispánságokéhoz hasonlóan zabolátlan bűnösök.

Az 1074-ben lezajlott mogyoródi csatában eszméltek rá Fehérváron a „Szent-istváni legendaképzés” lehetőségére. Most már nem a pogány és a keresztény harcolt egymás ellen, hanem az 1030-as időkben megszilárdult alkotmányos rend és az emberibb életmód. A lovagias Béla utódai kerültek hatalomra. Lászlóék nem eleneztek a regős énekeket és mindenki tudott a mesék szépségéről, mert Endre, Béla és Levente írnokserege révén sok ezer éves múltunk tudata fennmaradt. Gilgames még élt.

Bélának a Lengyelországban vívott párviadalai, pozsonyi hős küzdelmei, valamint a nyugati lovagokkal vívott győzelmei legendákká váltak. László vitézi küzdelmeiről hősi énekeket daloltak. Az igazi legendák azonban a győztes csatamezőkön születtek. A Gilgames származású hercegek győztek a mogyoródi csatában és Géza király lett. A megbolygatott besenyő-kun tömegek mozgolódását már nem lehetett megakadályozni. Szakszinban és Jászvásáron hiába állították le a hercegek megsegítésére elindított felhívást, mindenki azt vallotta: „Salamon a pogányok ellen indította el a háborút!” Kolostorainkban fordítva magyarázták: „Salamon a legmeredekebb hegyen vitte fel harcosait a sok pogány ellen, míg Géza herceg óvatosan, a lankás hegyoldalon, de László herceg bátran és vitézül harcolt a rabló kunok ellen, sokakat megölt közülük, akik kérés nélkül akartak az országba bejönni!”

Lényegében a kun és fekete-úz vitézek előfutárai voltak Zombor uruki püspök felhívásának, akiket már nem tudtak visszahívni Szakszin városába és felderítést végeztek Erdőelvén. Mindaddig még László kiskirály táborában is csak pogány betörőkről beszéltek, amíg Zombor, az uruki püspök el nem küldte Mikó vitézt, hogy a segítségadást visszarendeljék. Mikó fekete-úz vitézt bízták meg összekötőként, ha

újabb segítségre lesz szükség a Gilgames származású Árpád-háznak a nyugatiakkal szemben. Ezen Mikó vitézt és harcosait a király az Eger város fölötti Mikófalván telepítette le 1075-ben. Mikó hozta hírül, hogy Salamon Szakszinban járt és a besenyők segítségét kérte Géza és László herceg ellen. A besenyők ellenben azt mondták: mutassa meg a vitézségét. Salamon azonban gyáva volt és Gézáék előtt megfutamodva elbukott. Mikó elmondta, hogy ők csak Gilgames vérét hajlandók segíteni.

László kiskirályként Szakszinba ment, ahol Zombor uruki püspökkel eldöntötték, hogy a Jász síksági uruki-mani hívőkhöz hasonlóan Magyarkától egészen Jászvásárig csatlakoznak a nyugati kereszténységhez és Magyarkán is új püspökséget állítanak fel. Most Nagyváradon állítanak fel új római katolikus püspökséget és Szakszintól kezdve, aki akar, ebbe az új püspökségbe költözhet.

Nagyváradon László kiskirály összegyűjtötte a még életben maradt rimalányokat, akik a rovásokat lemásolták és latin betűkkel írják majd le az Arvisurák tartalmát. Utána, amint a kedélyek lecsillapodnak, a népszámláláshoz hasonlóan az egész ország településeit le kell írniuk, s így mindig ellenőrizni lehet az egész ország egyházközségeit, lakosainak létszámát és a pápai tizedeknek a fizetését. Ezen munka így folyik püspökségtől püspökségig.

Ebből a nyilvántartásból azt is megtudhatjuk, ki tesz eleget a Magyar Törzsszövetség nyolcas szaporodási elvének és ki tartja be a Korpona aranyasszony által elfogadott 3 fiús szaporodási módot. Harka lovasfejedelem és Árpád nagyfejedelem családja milyen hatalmas lett, mert a nyolcas szaporodási elvet és a 3 fiús szaporodási módot is betartották.

László Szakszinban egy kitömött oroszlánt kapott ajándékba, amit lakószobájában állított fel, hogy a szakszini beavatottak szerint mindig eszében legyen, hogy ő, a bátor hős, a Gilgameshez hasonló, legyőzhetetlen hadvezér, a népét megelégedett és boldoggá fogja tenni. A besenyőkkel, kunokkal és fekete-úzokkal vérszerződést fogalmaztak meg, hogy az ellenségeskedéseket beszüntetik és szükség esetén 10 tömény lovaszt fognak küldeni segítségül.

Ezt László királyfinak és minden Árpád utódnak tudnia kell!

A beavatottak titkos története – kiegészítés Nippur pateszi

A beavatottak titkos történetében az ataiszi mag többször találkozott: Buda fia Aladár, Abakán néven birodalmat alapított és Csaba leszármazottja, Kotragos elment a Turgai kapuba, és feleségül vette Emőkét. Majd Oposur-Edemen-Álmos-Árpád révén találkozik Nyék leányával, Abacillel, míg a második házasságában Eperjessel összefogott a Csaba leszármazott I. Ilona-Baján leszármazottak elhivatottsága.

Ugyanis Telena, Alpár későbbi felesége egy mozgékony kisfiúval jött be hazánkba és többé nem akart férjhez menni, de ősi törvényeink szerint Alpárnak, mint Nagy Süán győztesnek nem lehetett ellentmondani. Ebből a Bajánból lett aztán Baján avar fejedelem védőpajzsa, mivel Bizánc és Róma Atillának és utódjainak megölésével vélte megszüntetni a Hun Törzsszövetség uralmát.

Amíg Baján-II. Ilona soha nem találkozott a nyugati diplomáciával, addig Baján, a védelmi gyűrűk korlátlan ura, nyelvtelenségénél fogva mindenkiel tárgyalta, nyelvtudásával, harciasságával és szaporaságával elkápráztatta az akkor ismert világot. Atila, Buda és Deédes minden ékszerének bűvös csillogásával megtévesztette még az avarok vezető rétegét is és csak a beavatottak titkos szövetsége tudott létezéséről.

Bát képzésen a Bát-Baján nevet vette fel és feleségül nyerte Szamos fejedelem legkisebb árváját, Tomisir fejedelmi leányt, akitől 10 fia és 8 leánya született. Szaporasága döntötte el családjá 300 éves életképességét. Lényegében – mivel beavatott lévén, az ősi erő utódai köre csoportosult – Bát-Baján (csodagyerek) 565–602, Bakar 602–630, Mácsi 630–634, Kuvrát 634–648, Samó (az áruló) 648–658, Zára 658–664, Haram 664–678, Zemlén 678–702, Maróca 702–720, Zengő 720–734, Mura 734–762, Linda 762–790, Korpona 790–792, Türje 792–794, Tuza 794–803, Halics 803–825, Nyék 825–869, Abacil 869–890 (beavatott lánc).

Érdekes a fejedelmi láncolat: Nagybján 568–580, Alpár-Telena 580–600, Győr 600–620, Páka 620–626, Kohár 626–630, Tudval 630–634–660, Mácsi férje Orbaszár 660–672, Vaska 672–690, Kapornak 690–712, Regöly 712–740, Becsker 740–770, Gyürtő 770–782, Sebes 782–792, Mikó 792–795, Tuza 795–803. Ekkor a fejedelmi család fele kivonult, de Kassa 803–853 Kabar-palócföldön visszamaradt. Verecke 853–896, majd utána Árpád-Verecke 896–899, és végül Árpád-Eperjes által (alatt) egyesül a beavatottak háza Zsolt 908-tól 955-ig tartó uralma alatt. Ezért lett Zsolt-Zoltán a közös fejedelem Árpád után.

Igen érdekes a marami és merija szaporodási törvény szerinti törzsek vándorlása, amely Kr. e. 3016-tól Kr. u. 1265-ig tartott. Ezek valamennyi, a 24 Hun Törzsszövetségbeli népet érintették. Nagyban úgy lehet kifejezni, hogy a merija a fehér hunok, míg a marami a fekete hunok szaporodási elvét képviselték. Ezek Ataiszból hozott törvények voltak, amelyet Tarján fősámán Kr. u. 250-ben így rögzített:

– „A kabarvész Kr. u. 181-ben a szumíros törvényt megbontotta és merja-marami érdekerületen a tiszta asszonyuralmat szabályozta. Merija területén az 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 mos fáttriák maradtak a 15-ös közös, átmeneti fáttriával, míg a por fáttriák közül a 26-os Szalavaré fáttria volt közös. A 2-es Jenő, a 14-es Gyula, a 16-os Megyer, 20-as Keszi és a 22-es Gyarmat törzs alkotta a vegyesuralmi Magyar Törzsszövetséget. Vegyes, azaz feleség uralommal addig a 13-as Kürt, a 23-as Tarján, a 25-ös Nyék, a 24-es Kéri és a 20-as Keszi törzs kézműves része megmaradt a kabaros férfiuralom alatt. Azonban Kr. u. 250-től 300-ig ezen 5-5 szaporodási törzs leköltözött az Ural-Emba folyók és a Turgai kapu vidékére, de a 17-es és a 19-es, valamint a 21-es fáttria a 26-os közös fáttriával, asszonyuralom alatt visszamaradt. A 18-as Kürt és a Kéri többségű 24-es, valamint a 22-es Gyarmat és a 23-as Tarján törzsnek 1-1 részlege vegyesen, feleség- és férfiuralom alatt létszámában pótolta a por fáttriák egyensúlyát: a 2, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 és 26-os por fáttria töredéke azonban visszatért az asszonyuralomra.

A legelő megmaradási törvény értelmében Tarján fősámán fia, Béla, a Kürt-Kéri, Gyarmat-Tarján törzsek maradékaiból megalapította leányai révén a Béla tör-

zset, amely a Turgai kapuban később le hagyott Kurd törzzsel és a Magyarka-Sárhely között hagyott Gyula törzzsel élénk kapcsolatot tartott fenn.

Koppányról maga Szalavári Tura azért hallgatott mélyen, mert szerinte, ha valaki új vallást vagy eszmét hoz létre, azt anyagiakért teszi. A sámánizmus megkövetelte a maga tizedét, ugyanúgy, mint a keresztény kultúra is, de a manysik esetében a mohamedanizmus is, ezért a manysik mindig északabbra húzódtak, amíg a nyenyecék és a szamojédek engedték. Amiért a népük nem fizette meg a szellemi lakbért, el kellett pusztulni az ilyen nagy múltú népnek.

Géza fejedelem látta a nyugati veszélyt és Vajk fiát eladta a nyugati kereszténységnek, míg édesanyja minden hozzátartozója Bizánccal kacérkodott. Koppány az Ajtonyék-Gyuláék csoportjával tartott és inkább Bizáncnak fizették volna szívesebben a sámánizmustól megtagadott tizedet. Érdekességként emlegette: Aba Sámuel kabarjai a sámánizmus tizede mellett nyugatnak is megfizették a tizedet és a megvakított Vászolyt fejedelmi ellátásban részesítették, fiait pedig fejedelmüként segítették.

Mivel a Magyar Törzsszövetség külön törzsként nem vett részt a Buda-Atilla vezetésével kidolgozott honfoglalásban, mi a manysikkal alkottunk harci egységet. Déli Pannonföld már régen a hunok érdekeltségi területe volt, amikor még Aquincumban Róma volt a teljhatalmú parancsolatadó. Előőrsként a manysiknál maradt Béla, a szkítáktól megmaradt Keve és a Szavárdföldről küldött Kadosa lett útba indítva a rómaiak nyugtalanítására. Legelsőnek hatoltak be az Ordas (Ordosz) szkíta telepről Keve vezetésével és legyőzték az ellenálló rómaiakat 431-ben, majd a következő évben, ugyancsak a szkíta Zombor telepről rontottak rá a római zsoldosokra, mivel azok a Duna bal oldaláról hajtottak el rabszolgákat, míg 433 kora tavaszán az említett területen győzedelmeskedtek a rómaiak felett, és ezen területet Keve vezér örökös területként megkapta. Itt épült meg Keve vára a Duna bal partján Baranccsal szemben. Béla tyumenje a mai Bélabánya környékén, míg a hősi halált halt Kadosa fia Zaránd, besenyő lányt véve feleségül, a Bikis folyó forrásvidékén felépítette Zaránd várát.

A 24 Hun Törzsszövetségnek vezérkara ekkor a következőként állt. Han-gun-Huó császár 351-ben meghalt. Ekkor Megyerja öccse, Uruk-Dargin vette át az irányítást 351–385-ig, majd Hunornak adta át a hatalmat, aki 385–410 között uralkodott Mondzuk, Uldin (Uldin) és Bagamér (Balambér) fiai segítségével. Bagamér 410–430 között Káspiváron át felvezette a hun hadsereg zömét. Buda és Atilla irányításával értek 433-ban Jászvásárra. Mundzuk, mint fővezér Oroszban maradt, de Karaton és Oktár fiai már Szkítaföldön állomásoztak és Uldin halálakor, 433 őszutóján Ruga és Upor (Uptor) kívánságára Atilla vette át a fővezérséget, mivel a gyorsfutár szolgálattal hír érkezett Mundzuk Ordoszban történt meggyilkolásáról. Tehát Ordoszból Hunyor ivadékaiból csak Bősárkány érkezett meg és Jákó halála miatt Buda vette át a fősámáni tisztséget, és 435 Nyilas havának holdtöltéjén rakták le az Ordoszból áthelyezett Beavatottak Sámánközpontjának alapjait. Tehát Budavárának felépítése 435 Nyilas havának őszén kezdődött. Ezen ünnepélyen részt vett Bősárkány, Deédes, Buda, Atilla, Karaton, Oktár, Ruga,

Upor, Ojbársz (Uruk Dargin leányának fia) és a 24 törzsnek minden vezére és vezető sámánja, tehát 58 személy, a törzsszövetség teljes vezérkara. Itt jelent meg a manysi sámánnal együtt Béla vezér, aki parancsot kapott az aranybányászat fel-
lendítésére Bélabányán.

Atila halála után a Hun Törzsszövetség visszavonult Szkíta-Káspivár Birodal-
mába, de az addig meghonosodott törzsek a helyükön maradtak továbbra is. Ami-
kor az új Avar Törzsszövetség elindult, itt már rokon népek fogadták, csak úgy,
mint a Magyar Törzsszövetséget.

Vajk fiának, Imrének volt egy titkos menyasszonya, Jéne, aki Sarolt parancsára
magot kért István király véréből. A budavári Hegyi ünnepélyen, Radnót napján
megszületett kisfiúnak Aba Sámuel lett a névadó apja, de az édesapja, Imre ekkor
már a besenyő bosszúnak esett áldozatul. Ezen Jéne aranyműves leány, Radnót
nevű kisfiával Veszprémbe vonult be Sarolt aranyasszony miseruha készítő varro-
dájába. Az agg királynő mindenről megfélelkezve csak Radnóttal, az unokájával
játszadozott. Radnót véréből származott a IV. Béla király által Karakórumba kül-
dött Pósa vitéz, aki Anonymusként írt.

Nippur pateszi 35 000 évvel az Özönvíz előtt rakta le a vízemelkedés miatt
az első, sziklán épült sumér város alapját, amikor az még a tengerparton fe-
küdt. Tehát az eljegesedés miatt itt volt a tenger szintje. Azonban amikor Kr.
e. 9790 körül Lagas, az első sumér király várost alapított, az újabb eljegesedés
miatt Lugal városa már 10 napi lovaglásra volt Nippur alatt. Lugal-Lagas ekkor
12 sumér város pateszijét ellenszegülés miatt kivégeztette Lagasban. Amikor az
Ataiszi őshazában a tenger szintje újból emelkedni kezdett, Uruk városában fel-
avatták a beavatottak központját, de az Özönvíz miatt Lagas, Úr és Eridu városa
víz alá került, míg a tenger Uruk városának hegyalját mosta. Ennek emlékére
mindenütt megtartották a Hegyi ünnepélyt nyár közepén, az Özönvíztől való
szabadulás emlékére. *(A Szovjetunióbeli komik az elmúlt, 1972-es évben bemu-
tatták ezen Hegyi ünnepet.)*

István korában Vászoly és Ajtony volt beavatott, akik látták a jövőt. Mindket-
tőjüknek az volt az elmélete, hogy a nyugati kereszténység veszélyt jelent, mert
a csuhásoknak megtiltják a nőülést és évezredek múlva ez a szaporodási arány
megbosszulja magát. Kelet kereszténységét, ha magunkévá tesszük, létszámban
erősebbek leszünk. A német lovagrendek, a római pápa, a tizedek és az ajándék
birtokok miatt, istennek tetsző cselekedetnek celebrálta minden keleti keresztény-
ségben bízó főúr kiirtását. Ezért Koppányt 998-ban, Tónuzabát 1002-ben beava-
tott feleségével együtt, majd Jirkó 6 vejét: Radna, Zsibó, Pestere, Siria, Doboka és
Kolozs vezéreket, végül a Csanád vezette vérengző lovagok különítménye Ajtonyt
is kivégeztették. Mindez 998–1028 között történt, és végül ugyanebben az évben
Vászolyt is megvakították, pedig ő jóhiszeműen Aba Sámuel tanácsára felvette
a Vazul nevet és kereszténnyé lett. Ekkor István királyunk testőrségének parancs-
nokát, az ősi törvények szerinti apját agyvérzés érte. Ez volt Sarolt öccse, Erdeljü
Gyula, aki nem engedte eddig sem Istvánt, sem Imrét kivégeztetni. Imrét 1031-
ben vadkannal ölették meg a besenyő lövérek.

Tehát Vászoly-Vazul 1028-ban, Ajtony kivégzése után megvakíttatott. Mindennek megakadályozására a jászvásári Gyula fejedelem követségben járt a bolgár cárnál, a halicsi bánnál és Boleszló lengyel királynál, de amikor a rejtegetett, beavatottak Szent ládájáért jött, Hunt-Pázmán lovagjai 1018 tavaszán kíméletlenül kivégezték.

Ennek bűnbocsánataért a pápaság elrendelte Boleszláv lengyel király megsegítését, amelyet István király azon nyomban végrehajtott. Amennyiben nem lett volna ki a 12 vezető ember kivégzése, illetve a halálának oka, úgy Vászolyt is kivégzik, de Vászoly, amikor István megbeszélésre hívta, azt mondta: „Nem akarok gyilkost látni” – többek között ezért is vakították meg.

Az összeesküvéssel gyanúsított Vászoly, fiainak átadta Budavár sámánközpontjának beavatott Szent ládáját, amelyet sokáig Aba Sámuel rejtegetett. Azonban 1035-ben Endre, Béla és Levente a Halics–Ladomér fejedelemségeken át Kijevbe menekítette a Szent ládát, ahol Endre Bölcs Jaroszláv leányát András királyfi néven feleségül vette. Béla egy lengyel hercegnőt vett feleségül, míg Levente Ladomér fejedelmének leányát, Lebed lovasfejedelem leszármazottját, Ildikót, aki beavatott volt. Ezen szép Ildikó vezetésével a 3 állam lovasainak kíséretében vitték el Budavár Szent ládáját a Béla (Bjelaja) partján lévő Füzesgyarmatra. Itt ősi törvények szerint Ildikó önkéntes véráldozattal hősi halált halt. Ezért Levente többé nem nősült meg. Ugyanígy Jákó fősámán is önkéntes tűzhalállal halt meg, amikor Budavárra helyezték át a sámánközpontot, amikor az ordoszi aranyasszony templomát magára gyújtotta. Ezen szent helyet minden időben az Élet templomának nevezték. Ezt a kimenekítést még 992-ben eldöntötték, amikor Gelyza felvette a Géza nevet, míg második névként István nevet kapott a kétféle irányzat papjaitól, de ő lelkében csak Gelyza maradt.

Mikor Kr. e. 3000 körül roppant hőség uralkodott a napkitörések tüzes nyilatól, a sumérok marami és merija népcsoportja egészen a Volga könyökig futott, mivel bölcseink 38 000 év alatt megállapították, hogy a mérsékelt égövi, egyruhás öltözködési mód mellett fejlődik az emberiség agya a legjobban, és termelhető a kenyérmagvak és tenyészthetők az ehető állatok leginkább, ezért az Élet templomának papjai itt a legokosabbak. Természetesen ez nem sokáig tartott, és az első Hun Törzsszövetségi csoport, a viroláj (észt) hatolt rajtuk keresztül, míg másodikként a sumák (finnek). Majd a morvidok, marami-moksa és merija-marsa házassági kettősséggel. Amikor Ildikó hősi halált halt, már az udmurtok és a komik éltek marami-merija házassági közösségben, míg a manysik-hantik az Uralban és azon túl. Káma-Béla környéke viszont badzsirt-magyar volt, az Özönvíz Hegyi ünnepét azonban még megtartották.

* * * * *

Vérszerződés

(Pusztaszeri Alkotmány)

„1. Amíg Nimród-Gilgames és Álmos maradéka él, a hun-avar és a magyarok új törzsszövetsége csakis Nimród népéből választ új fejedelmet. Ezek mindig az oroszlános vagy turu sasos nemzetségi családokból kerüljenek ki.

2. Minden évben a fejedelmi személy köteles megjelenni az egész nép panaszsai előtt, hogy a közösen szerzett föld birtoklásában hibák ne keletkezzenek, a föld javaiban mindenki részesedjen.

3. Azok a 8 törzsi vezérek, tárkány- és böszörmény fejedelmek, akik a Tíz Nyíl Szövetség fejében most megjelentek, sem a maguk, sem az utódaik leszármazásában a közös tanácskozásból ki ne rekesztessenek, mert ezért a földért mind a hun-, mind magyar- és avar véreink már sok esetben az életüket áldozták fel. Itt mindhárom törzsi szövetségnek joga van élni.

4. Ha valaki Nimród-Gilgames-Álmos vérei közül hűtlenné lenne a pusztaszeri vérszerződéshez, akkor az uruki-mani kolostorba zárassék, hogy ottan a Jász-síkság jólétéről gondolkozzon. Ha pedig utána is hűtlen lenne a népéhez, vére ontassék, miként e szerződés alkalmával.

5. A parasztokkal való bánásmód legyen megértő, mert minden jólét az ő munkájukból ered. Ha valaki a vezérekből és fejedelmi házból ezt a vérszerződési pontot megszegné, átkozott legyen mindörökké!

6. Ha valaki a törzsenként: disznó-, medve-, szarvas-, bölény- vagy a gödölyetoron, vagy az aranyasszony torokon meg nem jelenik, az bűnös. Az ünnepélyes tavaszi almavirágzás, aratás és aranyasszonyi áldozó szent ünnepeken nem vesz részt, az ellenére tör az Öreg Östennek. Kürt és véreskard hadba szólításon önként nem jelenik meg, az ellene van a Tíz Nyíl Szövetségnek, ezért, ha elmaradásának okát nem tudja a tizedesi intézménynél igazolni, az örök szolgaságba taszítottassék!

7. Tárkányok hadnagyai a szerződéses szabadságjogokat, tanulási és vándorlási jogokat biztosítsák, mivel jó fegyverek nélkül sem a nagy csatákban, sem a pusztaszeri fegyveres viaskodáson megjelenni nem lehet. Bánságok a kézművesek vándorlását támogassák!

8. Böszörmények hadnagyai minden kereskedői útjuk alkalmával mind kötelesek jelentést tenni a külhoni hírek valódiságáról.

9. Az uruki-mani egyisten hiten lévők az Öreg Östen hívókkal és az Életfa tisztelőikkel, kötelesek a Tíz Nyíl Szövetségben Nimród-Gilgames-Álmos tanításai alapján a hazát 10 vezéri birodalomra felosztani, és minden fontos ügyben a fejedelem döntésével kormányozni.

Az 1. Kéri-kabar, 2. Pozsony-keszi, 3. Kürt-avar, 4. Gyarmat-kasszu, 5. Me-
gyer- fejedelmi, 6. Kunmagyari-úz, 7. Gyarmat-böszörmény, 8. Tarján-magyar, 9.
Nyék-Gyula, 10. Jenő-Béla magyar törzseknek az Encs vidék és Jászvásár közötti

5000 Medvetoros éves Melegvíz források szent ősi Birodalmában élni és meghalni kell!

10. Elrendeljük, hogyha mi, vagy utódaink közül valaki valamely időben ezen rendelkezések ellen akarna cselekedni, annak a Nimród és Gilgames féle, Hothisz keresztel ellátott korona törvénye szerint, ma és minden időben a szabadság jegyében bűnhődni kell.

11. Az ősiség törvényei nem tűrik a szolgaságot és mindenkinek örök szent szabadság biztosíttassák! Égből eredő életre mindenkinek joga van. Ezért kötöttünk örök Vérszerződést!”

Ezen vérszerződést a vezéri székhelyeken: Biharon, Csanádon, Egerben, Esztergomban, Kolozsváron, Győrben, Kalocsán, Pécssett, Vác-Kurszánváron és Veszprémben, az aranyasszonyok székhelyén helyezték el. Az eredeti rovasok Kurszánvárbán voltak, de a váci nádornál is volt egy példány, hogy a fejedelmek se lépjék túl a hatáskörüket.

* * *

XI. Fejezet

Függelék

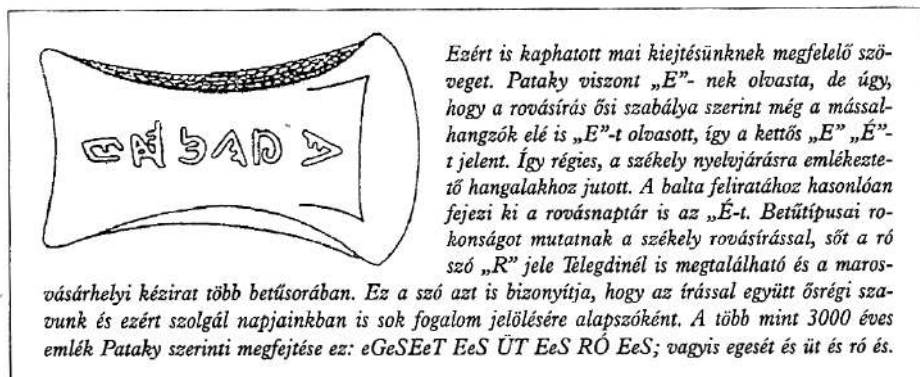
Tárgyi és epigráfiai régészeti leletek és az Arvisura

Az Arvisura szövegekkel kapcsolatosan folyamatosan kerestem azokat a széles körben ismert, azonosított rovásírás-töredékeket tartalmazó régészeti leleteket, melyek egyes Arvisurák közléseivel adekvát összefüggésbe hozhatók.

A továbbiakban bemutatok – a fellelt számos közül – néhány ilyen közismert régészeti leletet és azok Arvisura vonatkozásait.

Szkíta-kori bronz tokos balta rovásfelirata

A bronz tokos baltát (Kr. e. 1000-ből) a Campagna melletti csatamezőn találták 1865-ben. Hosszú ideig a római jezsuiták múzeumában őrizték. Ugyan a II. világháborúban megsemmisült, de a tárgyjegyzékben maradt róla hiteles rajz.

74. ábra.

Kr. e. 1000. körüli szkíta-kori bronz tokos balta (Lubbock: *Prehistoric Times*, 1865, London.). Pataky László megfejtése Forray S.: *Az ősi magyar rovásírás az ókortól napjainkig c. könyvében.*

A rovásfejtés magyar nyelvű, a régies hangzósítás szabályai szerint (Pataky):
„egesét és üt és ró és”

A 236-C. Arvisurában, melynek címe: „III. Oscus tábla – Bronztokos csákány regéje”, ezt írta Paál Zoltán:

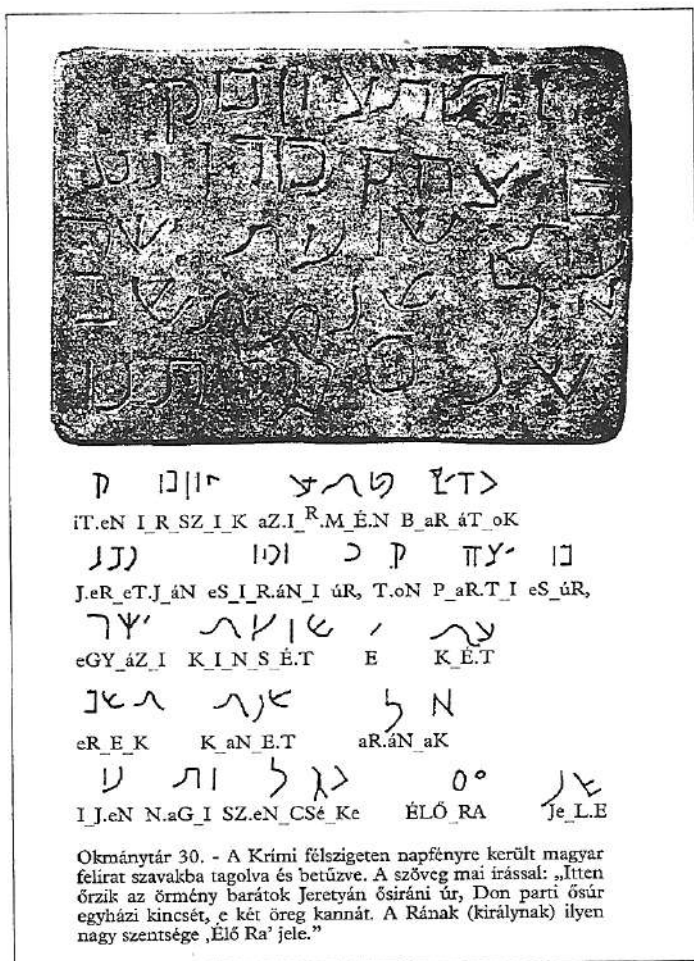
„Limacs pateszi sokszor nevetve mondta az áldomásnál:

Sok kegyhely, zikkurat, keremet, peremes névvel való feltüntetése csődöt mondott, mert az utódok a feliratokat haragjukban sokszor lekaparták. Mi a szívünket öntjük rá a harcos fokosokra:

„Ékesít is, Űt is, Ró is”

Ha valahol vitézi barátságok sírjai domborulnak, az utódok megtudhatják, hogy a túlélőknek a vérrel átitatott földön joguk van élni.”

Jeretyán fejedelem sírjának rovásfelirata

75. ábra.

Jeretyán fejedelem sírjának rovásfelirata a Krím-félszigetről.
(Baráth: A magyar népek őstörténete, 5. könyv.)

A rovásfelirat szövege mai írással:

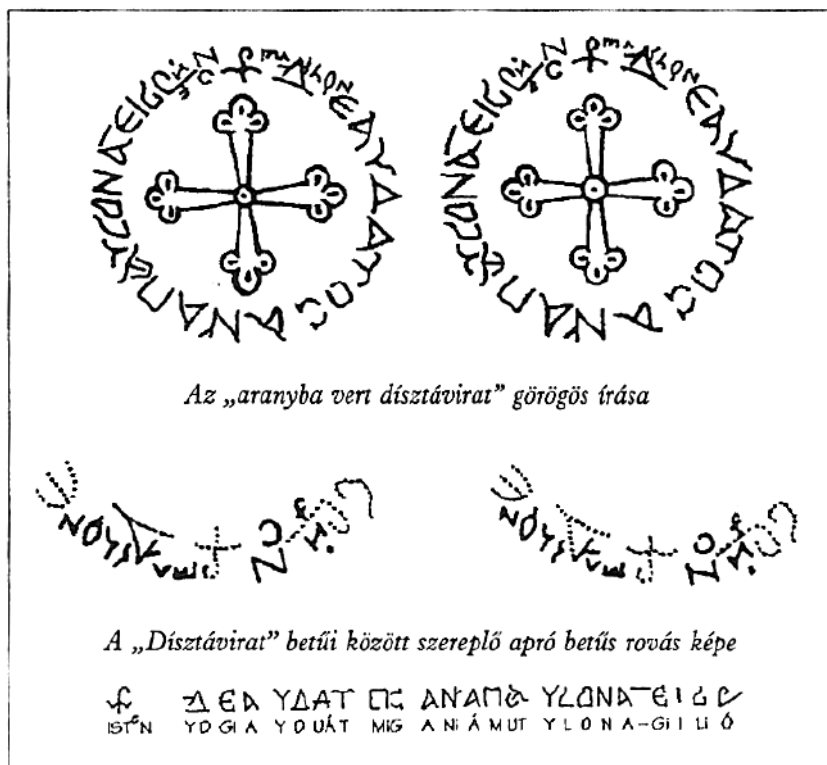
„Itten őrzik az örmény barátok Jeretyán ősiráni úr, Don parti ősúr egyházi kincsét, e 2 öreg kannát. A Rának ilyen nagy szentsége *Élő Ra* jele.”

Jeretyán besenyő fejedelemről – sok más mellett – a 298-A. Arvisurában, melynek címe: „Az Árpád-ház kialakulása”, ezt olvashatjuk:

„Gyeretyán fejedelemnek Zoltán-Zsolt fejedelem halálakor 3 fia és 1 lánya volt. Jeretyán tenyő Sárhelyen (Sarkel), Gyula senyü Jászvásáron, Tónuzaba kardkovács tenyő Keveváron (Kiev), Szalánka a déli Szörényváron uralkodott.”

Nagyszentmiklósi aranykincs 9. sz. csésze rovásfelirata

A 23 db, különböző formájú aranyedény 1799-ben, egy parasztház udvarán került elő Nagyszentmiklóson (Torontál megye), az Aranka patak partján.

76. ábra.

A Nagyszentmiklósi aranykincs 9. sz. csésze rovásfelirata és megfejtése.
(Pataky László: Gélyse kiskán. Tevan Kiadó, Békéscsaba, 1996)

Az addicionális, poncolt rovásfelirat szövege mai írással:

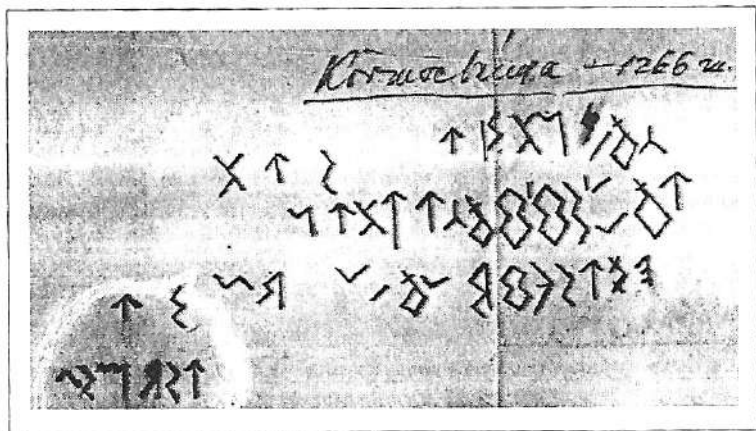
A 269. Arvisurában, a „Palócok vasművelése” részben ezt olvashatjuk:

A rimalányok vetélkedőjét Lóna megnyerte, majd, amikor Pusztaszer síkságán elindították a hagyományos lovasversenyt, minden ellenfelét legyőzte, elsőként futott be a célba, így ő lett a Nagy Süán egyedüli győztese, ezért felvehette a Gyiló nevet.”

A 270. Arvisura, melynek címe: „Az élet nem áll meg”, így szól Ilona Gyilyórol: „Lóna kishúga, Iduka 493-ban született. Ilona-Lóna aranyművességet tanult Aranyosszéken és aranytárgyakat, aranykorsókat és arany poharakat készített. Saját kezével készített arany edényekkel lepte meg kishúgát is.”

* * *

A feliratot ábrázoló irat Paál Zoltán hagyatékából kerül elő.

Rovásfelirat a sziklafalon, Körmöcbányán.

A 336. Arvisurában, melynek címe: „Mária Terézia Ózdon”, ezt olvashatjuk:
„A rokonlátogató sámánok egy ideig nyomon követték a császárnő kíséretét, majd a másik kegyhelyet, Körmöcöt keresték fel. Itt egyik társuk, Udmurt – ke-
remet vadászat közben – egy mélyedésbe zuhant és meghalt. Egy kőszikla alatt
temették el, majd a sámánok kegyhelynek minősítették nyughelyét és Balkár rová-
sait faragták a kőfalra, hogy megjelenésükről örök emléket hagyjanak.”

* * *